

Sverigedemokraternas löntagarvänliga politik - ger hopp om framtiden

Sverigedemokraternas arbetsmarknadspolitik har hela tiden haft som utgångspunkt att sätta löntagarna och de mindre företagen i fokus, för att på så vis bedriva en aktiv och framför allt sysselsättningsskapande arbetsmarknadspolitik. Det är ett fokus vi tänker behålla. För lika

självklart som att lönedumpning skall motverkas med alla tillgängliga politiska medel, skall vi också satsa där potentialen för nya jobb finns – det vill säga bland småföretagen.

Sidan 2

Integrationspolitiken ohållbar

Att göra upp med delar av kravlösheten i svensk integrationspolitik är otillräckligt om man samtidigt tänker fortsätta bedriva massinvandring. Det finns ingen integrationspolitik i världen som kan lyckas utifrån denna invandringspolitik.

Sidan 3

Värna svensk åkerinäring

Åkerinäringen sysselsätter i dag omkring 60 000 människor. Samtidigt har över 3 000 åkeriföretag gått i konkurs sedan 1990. Varken socialdemokraterna eller de borgerliga partierna har gjort något för att förbättra situationen för svensk åkerinäring och alla andra som arbetar inom transportsektorn.

Sidan 8

Ökad invandring att vänta

Den lag som öppnar dörrarna för arbetskraftsinvandring planeras träda i kraft redan den 15 december i år. Enligt Migrationsverket väntas 37 000 människor från länder utanför EU ansöka om att få arbetskraftsinvandra år 2009.

Sidan 7

Det bygger på förtroende

- Allt fackligt arbete borde vara partipolitiskt obundet, så att facket kan agera med eller emot alla verkande partier, för att uppnå maximal utdelning i alla frågor.

Sidan 12

Kräftskivans kulturhistoria

Det svenska kräftätandet har en både lång och kunglig historia. Arkeologiska utgrävningar från stenåldersbosättningar har visat att man ätit kräftor nästan lika länge som det funnit människor i Sverige.

Sidan 16

**Ett misslyckat
projekt**

SIDAN 6

**Där forntid och
framtid är ett**

SIDAN 10-11

**Sd behövs i
EU-parlamentet**

SIDAN 15

En löntagarvänlig politik

Angreppspunkterna mot Sverigedemokraterna och vår politik är många och inte så sällan häpnadsväckande fantasifulla. Om alla riktade utspel och påståenden kan man förstå säga mycket. Inte minst kan man ta alla dessa försök att skada förtroendet för vår politik som en intäkt för att man verkligen ser oss som en politisk kraft att räkna med.

Värst är Socialdemokraterna, som har sin nya strategi mot Sverigedemokraterna klar: Man har insett att de gamla beskyllningarna om främlingsfientlighet inte längre biter, varför man istället försöker hitta på en rad andra saker vi tydligen är fientliga mot. Trots att sakargumenten lyser med sin frånvaro, beskylls vi bland annat för att vara löntagarfientliga, vilket är särskilt intressant. Det är ju nämligen inte så lite fräckt av Socialdemokraterna att kasta ur sig en sådan beskyllning, med tanke på att man under sin senaste tid vid regeringsmakten lyckats förvandla ett stort antal löntagare till bidragstagare, samtidigt som man vill öka arbetskraftsinvandringen till Sverige med lönedumpning som följd samt ge utlänningar fördelar och förtur på svensk arbetsmarknad. Detta i en situation där mer än en miljon människor står helt eller delvis utanför arbetsmarknaden. Till detta kommer en alltför generös invandringspolitik som under lång tid bidragit till en ökad arbetskraft med flera hundratusentals personer, utan motsvarande ökning i antalet nya arbeten. På detta har den skapade sysselsättningen till en stor grad dessutom bestått av skattefinansierade plusjobb, andra offentligt subventionerade arbeten eller arbetsmarknadsprojekt.

Sd vill skapa större rörlighet och flexibilitet

För att komma ifrån den fastlåsningsdenna typ av arbetsmarknadspolitik, som Socialdemokraterna såväl som till stor del även Alliansen både skapat och upprätthållit, har vi sverigedemokrater länge varit ute efter att skapa större rörlighet och flexibilitet på den svenska arbetsmarknaden. Detta dels genom att göra det mer lönsamt och attraktivt för företag – i synnerhet för mindre företag – att anställa. Men också dels genom att skapa större möjligheter för enskilda löntagare att byta jobb så att ingen ska behöva låsas fast vid ett jobb man inte trivs med, inte mår bra av eller inte passar för. Vår utgångspunkt har alltså varit att tvärtom vad Socialdemokraterna vill påskina att sätta just löntagarna och de mindre företagen i fokus.

Detta är en politik för övrigt inspirerad av den danska, flexibla arbetsmarknadsmodellen, som drivits på av den danska arbetarrörelsen med Socialdemokraterna och LO i spetsen, och som implementerades i Danmark i början på 1990-talet. Man kan ju undra om de svenska Socialdemokraterna också menar att deras danska kollegor är löntagarfientliga? Det får i så fall anses vara synnerligen anmärkningsvärt.

Den danska modellen har nämligen visat sig vara mycket framgångsrik: När detta skrivs ligger den öppna arbetslösheten i Danmark på 1,6 procent – onekligen väldigt anmärkningsvärda siffror. Den fortsatt överdrivna överutbudspolitik, med en oproportionerligt stor invandring,

För att värna den svenska modellen och för att motverka den uppenbara framtida risken för lönedumpning den förda politiken skapat, samt den uppenbara risken för ett fortsatt bibehållet omfattande utanförskap, fortsätter därför det påbörjade arbetet att anpassa arbetsmarknadspolitik.

har dessvärre tillsammans med kraftiga försämringar i trygghetssystemen, ambitionerna att från och med den 15 december i år öppna upp för arbetskraftsinvandring från utomeuropeiska länder – men också på grund av ökande krav på en EU-harmonisering vad gäller arbetsmarknadspolitik – dock snabbt kommit att ändra grundförutsättningarna för vår nuvarande fastslagna arbetsmarknadspolitik.

Sd värnar den svenska modellen

För att värna den svenska modellen och för att motverka den uppenbara framtida risken för lönedumpning den förda politiken skapat, samt den uppenbara risken för ett fortsatt bibehållet omfattande utanförskap, fortsätter därför det påbörjade arbetet att anpassa arbetsmarknadspolitik.

Sverigedemokraternas arbetsmarknadspolitik har hela tiden haft som utgångspunkt att sätta löntagarna och de mindre företagen i fokus, för att på så vis bedriva en aktiv och framför allt sysselsättningsskapande arbetsmarknadspolitik. Det är ett fokus vi tänker behålla. För lika självklart som att lönedumpning skall motverkas med alla tillgängliga politiska medel, skall vi också satsa där potentialen för nya jobb finns – det vill säga bland småföretagen. Det är bland småföretagen många av de nya idéerna skapas, det är bland småföretagen en stor del av 2000-talets högkonjunktur de nya arbetena skapats och det är bland småföretagen morgondagens mellan- och storföretag finns.

Vi avser bland annat därför också återinföra schablonavdragen för företagets förslagsvis första fem anställda, för att kunna utnyttja den enorma sysselsättningspotential som faktiskt finns i denna företagargrupp. Vi kommer vidare att satsa på lärlingsutbildningar, statlig forskning,

yrkesutbildningar, en aktiv matchnings- och skolpolitik samt riktade högskoleutbildningar. Men vi kommer också att utöka undantagsreglerna för de första anställda, för att underlätta för småföretagarna att både våga knyta till sig och behålla den nödvändiga kompetensen – även i lågkonjunktur.

Dessutom planerar vi att se över egenavgiftssystemet, underlätta för företagsinvesteringar och mer aktivt stödja entreprenörskap – för att bättre ta tillvara på landets uppfinnings- och idérikedom. Men vi kommer inte minst också reglera invandringspolitiken för att undvika ett fortsatt överutbud av arbetskraft. Om Sverige mot förmodan ändå, trots vår politik, inom vissa yrkeskategorier råkar ut för ett läge av kompetensbrist, löser vi problemet genom ett tillfälligt och statligt kontrollerat gästarbetssystem – inte genom en generell arbetskraftsinvandring.

Sd levererar en överlägsen politik

Även om vi redan nu beslutat att vi inte kommer att kopiera den danska arbetsmarknadsmodellen rakt av, är vi fullkomligt säkra på att vår politik i en hög grad kommer att ta tillvara på landets potential att skapa arbeten samtidigt som arbetskraftsutbudet och kompetensnivån anpassas efter efterfrågan. Den politik vi levererar är nämligen med en viss modifikation den typ av politik som visat sig så totalt överlägsen både vad gäller lönebildning såväl som sysselsättning i vårt södra grannland. Det är förstås osäkert om det erkännandet duger åt våra politiska motståndare. Men det är ett erkännande som åtminstone duger alldeles utmärkt åt oss!

**RICHARD JOMSHOF
JIMMIE ÅKESSON
JOHNNY SKALIN**

För lite och för sent

Onsdagen den 3 september aviserade regeringen att de avser både höja garantipensionerna och samtidigt sänka skatten för landets pensionärer. Sverigedemokraterna välkomnar reformen, men anser att den är alldeles för snält tilltagen. Sverigedemokraternas partistyrelse kommenterar i ett gemensamt uttalande:

"Regeringens beslut medför för merparten av de 1,5 miljoner pensionärer som

berörs av pensionsreformen en ökad nettoinkomst på mellan 818 och 911 kronor per år, medan garantipensionärerna förutom indexhöjningen ökar drygt 200 kronor mer i månaden. Det är alldeles för lite.

Sedan i början av 90-talet är pensionärerna som grupp en av de största förlorarna. Medan de flesta andra grupper fått ökade realinkomster har de svenska pensionärerna istället fått se sin andel av medelinkomsten påtagligt minska. I

Sverige lever idag hundratusentals pensionärer på en inkomst på eller nära fattigdomsgränsen. Detta menar vi är ett stort svek och fullständigt oacceptabelt i ett land som kallar sig solidariskt. Sverigedemokraterna kräver därför att regeringen på allvar börjar visa att man bryr sig om dem som byggt landet, och att regeringen därmed för landets äldre presenterar en betydligt mer välvillig reform än den nu aviserade."

SD KURIREN

© Sverigedemokraterna
Eftertryck tilläts endast om källan anges.

SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 200 85, 104 60 Stockholm
Tel: 08-50 00 00 50
E-post: info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-KURIREN
Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Telefon: 0455-151 33
E-post: redaktion@sdkuriren.se

HEMSIDA
www.sdkuriren.se

ANSVARIG UTGIVARE & CHEFREDAKTÖR

Richard Jomshof
Telefon: 0455-30 52 14
richard.jomshof@sdkuriren.se

REDAKTION

Jens Leandersson
jens.leandersson@sdkuriren.se

Hansolof Andersson
hansolof.andersson@sdkuriren.se

Mattias Karlsson
mattias.karlsson@sdkuriren.se

Johnny Skalin
johnny.skalin@sdkuriren.se

Björn Söder
bjorn.soder@sdkuriren.se

ÖVRIGA SKRIBENTER I DETTA NUMMER

Jimmie Åkesson, Mathias Lundvik, Per Björklund, Linus Bylund, Tommy Hansson

UTGIVNING

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

PRENUMERATION

Sex nummer - 50 kronor
Insättes på bankgiro 5280-7005

ANNONSERING

Se www.sdkuriren.se
eller ring 0455-151 33.

UPPLAGA

25 000 ex (september 2008)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsurklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

ISSN 0284-6861.

**Besök SD-Kuriren på nätet!
Över 100 000 besök varje
månad. Uppdateringar
dygnet runt.**

[www.sdkuriren.se]

Alliansens integrationspolitik håller inte

Inom loppet av en vecka har företrädare för de två största partierna uttalat sig om den svenska invandrings- och integrationspolitiken. Migrationsminister Tobias Billström med flera talar självkritiskt ut om regeringens integrationspolitik. Socialdemokraternas talesperson i migrationsfrågor, Veronica Palm, är på samma linje.

Jimmie Åkesson

jimmie.akesson@sverigedemokraterna.se

Som det enda partiet i Sverige som vill minska invandringen har vi sedan länge kommit att bli ett slagträ i debatten kring dessa utspel.

Jag vill först och främst slå fast att det är positivt att de största partierna diskuterar och omprövar sin integrationspolitik. Dock missar man kärnan i problematiken.

Att göra upp med delar av kravlösheten i svensk integrationspolitik är otillräckligt om man samtidigt tänker fortsätta bedriva massinvandring. Det finns ingen integrationspolitik i världen som kan lyckas utifrån denna invandringspolitik.

Alliansen har misslyckats

Alliansens integrationspolitik, som utgår från att utanförskapet helt är kopplat till arbete, håller inte. Människor slutar inte att följa tidigare kulturella mönster och segregera sig bara för att de har ett arbete.

Som ett exempel vill jag ta upp Gnosjö, som målas upp som bäst i Sverige på integration. I Gnosjö är arbetslösheten bland invandrare extremt låg men samtidigt tycks utanförskapet bestå. Där består invandringen till stor del av människor från Vietnam som kommit till Sverige för att arbeta.

I Gnosjö, som är ett litet samhälle med stark social kontroll, finns unika möjligheter till en lyckad integration genom hårda krav på nyanlända, arbetsmotiverade invandrare och god entreprenörsanda. I det statliga NUTEK:s rapport *Integration, mångfald, tillväxt* sägs det bland annat att Gnosjö är en tydligt segregerad kommun när det gäller invandrarposition på arbetsmarknaden, boende och del i olika nätverk.

"Att göra upp med delar av kravlösheten i svensk integrationspolitik är otillräckligt om man samtidigt tänker fortsätta bedriva massinvandring." Foto: Jan Grubb

Invandrarna i Gnosjö bor för sig själva och många har dåliga kunskaper i svenska. Gnosjö visar att inte ens med de allra bästa förutsättningar kan man få till en fungerande integration med nuvarande invandringspolitik (läs mer om detta på sidan 6).

"Vi vill ha ett samhälle byggt på gemenskap. Det är därför vi kraftigt vill minska invandringen och återgå till en assimileringspolitik."

Samhälle byggt på gemenskap

Vi sverigedemokrater vill inte ha ett uppdelat samhälle där invandrare och svenskar lever för sig själva i egna samhällen. Vi vill ha ett samhälle som bygger på gemenskap. Det är därför vi kraftigt vill minska invandringen och återgå till en assimileringspolitik

med tydliga krav och med målet att alla som invandrar till Sverige ska sträva efter att bli svenskar.

Den naturliga frågan i sammanhanget är hur dessa utspel från moderater och socialdemokrater påverkar våra möjligheter att komma in i riksdagen?

Situationen påminner om den i Danmark i slutet av 1990-talet, då de övriga partierna tvingades överta delar av ett växande Dansk Folkepartis invandringspolitik. Trots detta fortsatte Dansk Folkeparti att växa och spelar idag en avgörande roll i dansk politik.

Väljarna vill ha trovärdig politik

På kort sikt kan det förstås bli så att dessa utspel får några missnöjda socialdemokrater och moderater att stanna kvar i sina gamla partier ännu en tid. I det långa perspektivet är det min övertygelse att de som är missbelättna med svensk invandringspolitik hellre röstar på ett parti med en trovärdig politik på området än på dem som skapat och dessutom under lång tid valt att blunda för problemen.

Svenska FN-förbundets rapport är oseriös

I en rapport till FN:s kommitté mot etnisk diskriminering i Genève, beskyller Svenska FN-förbundet, som leds av den socialdemokratiska riksdagsledamoten Aleksander Gabelic, Sverigedemokraterna för att vara Sveriges största rasistorganisation. Man föreslår vidare att man ska kriminalisera Sverigedemokraterna och dess medlemmar.

Man utmålar Sverigedemokraterna som en rasistorganisation och vill kriminalisera partiet och våra medlemmar. Sverigedemokraterna medlemmar och sympatisörer känner sig djupt kränkta över dessa beskyll-

Socialdemokraten Aleksander Gabelic. Foto: riksdagen.se

ningar. Man kan ställa sig frågan hur seriöst Svenska FN-förbundet egentligen är. Det är ganska uppenbart att bland andra Aleksander Gabelic (s) ägnar sig åt partipolitik i förbundets regi.

Man kan inte heller annat än att förvånas över hur ett FN-förbund kan gå emot sina egna artiklar om mänskliga rättigheter, som att var och en har rätt till åsiktsfrihet och yttrandefrihet (artikel 19) samt att var och en har rätt till frihet i fråga om fredliga möten och sammanslutningar (artikel 20).

Björn Söder

En svag småföretagssatsning

Regeringen aviserade den 8 september delar av sina satsningar i syfte att förbättra villkoren för företagande. Genom att bland annat sänka bolagsskatten, expansionsfondskatten, införa regler för direktavskrivning upp till ett halvt basbelopp, ändra regelverket för 3:12-reglerna samt genom att både sänka de allmänna sociala avgifterna såväl som specifikt för ungdomar, hoppas regeringen kunna skapa förutsättningar för ökad företagsamhet. Och ökade förutsättningar för att stimulera företagsamhet behövs.

För trots en viss förbättring ligger Sverige sämst till i Norden vad gäller företagande. Sverige innehar dessutom föga smickrande en av bottenplatserna i Europa. Givetvis går det inte mäta välstånd genom att enbart kolla på företagsamhet. Däremot kan man väl fastställa att ett land med lågt entreprenörskap i högre grad måste förlita sig på redan existerande företag och deras konkurrenskraft vad gäller sysselsättning och välfärd.

I ett längre perspektiv kan detta innebära ett problem dels vid omrationaliseringar av hela näringar, och dels i och med att det ofta är bland de nya, kreativa och nyskapande företagen morgondagens mellanstora och stora företag finns. Men det är också bland de privata småföretagen huvuddelen av nyanställningar vanligen äger rum. Inte minst därför finns det en stor poäng i att se över förutsättningarna för svensk företagsamhet och sysselsättning.

Men i detta sammanhang gäller det också att göra rätt prioriteringar för svenskt företagande, tillväxt och sysselsättning. Regeringen gör visserligen i detta fall flera goda satsningar. En högre svensk bolagsskatt jämfört med omvärlden medför en lägre investeringsvilja i Sverige, vilket i kombination med kapitalets förslitningstakt och befolkningstillväxt medför lägre svenskt välstånd. Den sänkta bolagsskatten är därför nödvändig för att bibehålla den svenska konkurrenskraften på sikt.

Man satsar även på att sänka expansionsfondskatten, införa lättnader vad gäller 3:12-reglerna samt införa direktavskrivning upp till ett halvt basbelopp. Man sänker dessutom även egenavgifterna med en procentenhet. Flertalet av dessa åtgärder främjar inte minst små- och nyföretagarna. Regelförändringarna medför nämligen större möjligheter för småföretagen att göra nödvändiga investeringar i sina egna verksamheter.

Men samtidigt väljer regeringen att göra den i detta läge orationella prioriteringen att även sänka arbetsgivaravgifterna med en procent. Sänkningen medför visserligen en besparing på runt tre miljarder kronor för våra kommuner och landsting, något de också är i stort behov av. Men frågan är i övrigt vad sänkningen innebär i nyanställningar. Jämfört med en svensk medellön på cirka 225 000 kronor betyder denna skattesänkning inte mer än 187,50 kronor mindre skatt i månaden per anställd. Man kan ställa sig frågan hur många fler jobb en sådan ytterst marginell utgiftsminskning kan medföra.

Ur ett sverigedemokratiskt perspektiv hade vi hellre sett ytterligare politiska stimulanser riktade till småföretagen genom att exempelvis återinföra schablonavdraget samt ytterligare sänka egenavgifterna. Det hade gett de svenska småföretagen de förutsättningar de så väl behöver för att klara av att både växa och anställa. Därmed hade satsningarna också gjort störst effekt både för svensk sysselsättning, företagande och välfärd. Därför att det är bland landets småföretagare den verkliga potentialen finns.

Johnny Skalin

Som en rotfyllning utan bedövning

I början på september blev jag upprörd av en arg, förtvivlad och svårt funktionshindrad man. Han hade precis fått besked från Region Skåne om att han numera skall tvingas betala reparationer och löpande underhåll på sin elektriska rullstol själv. Dessutom skall han bevisa att han årligen kör en viss sträcka med rullstolen, annars kommer den att tas ifrån honom.

Rörande nog var han mer bekymrad om sina olycksbröder och -systrar som hade ännu mindre ekonomiska marginaler varje månad än vad han själv hade. Bakgrunden till beslutet är att Region Skånes ekonomi är dålig och man måste spara.

Den 19 september läser jag i tidningen att Region Skåne inte bara tänker ge kostnadsfri sjukvård till illegala invandrare, som gräddes på moset tänker man också erbjuda dem gratis akuttandvård. Jag undrar hur detta känns för de rullstolsbundna låginkomsttagarna. Som en rotfyllning utan bedövning skulle jag gissa...

Mattias Karlsson

Arbetskraftsinvandring och utanförskap

Svenska Dagbladet presenterar den 11 september två intressanta artiklar i näringslivsdel, lämpligt nog placerade bredvid varandra på sidan 4; en om arbetskraftsinvandring och en om en vikande konkunktur och dess påverkan på arbetsmarknaden.

Per Björklund

per.bjorklund@sverigedemokraterna.se

Den första notisen handlar om nytt regelverk för arbetskraftsinvandring. Den lag som öppnar dörrarna för arbetskraftsinvandring planeras träda i kraft redan den 15 december i år. Enligt Migrationsverkets Christina Werner väntas 37 000 människor från länder utanför EU ansöka om att få arbetskraftsinvandring år 2009. Utöver dessa räknar verket med att 25 000 kommer att söka asyl i Sverige nästa år. Till dessa sammanlagt 62 000 personer kommer ett stort antal anhöriginvandrare. Vi kan mycket väl hamna på 100 000 "nya svenskar" nästa år.

Den andra artikeln beskriver hur den vikande konjunkturen påverkar arbetsmarknaden. På tio dagar i september har 1 800 personer varslats om uppsägning på grund av arbetsbrist. Arbetsförmedlingen räknar med att sysselsättningen minskar med 15 000 jobb under nästa år.

En miljon i utanförskap

Vi har fortfarande över en miljon människor i utanförskap i Sverige, trots att vi haft en brakande högkonjunktur under flera år, och trots alla de åtgärder som regeringen berömmar sig själv för att ha genomfört. Nu faller konjunktur och sysselsättning brant neråt. Regeringens åtgärd i detta läge är att öppna upp för arbetskraftsinvandring från utomeuropeiska länder. Följderna kommer att bli:

- De mer än en miljon människor som i dag finns i utanförskap kom-

37 000 människor från länder utanför EU väntas ansöka om att få arbetskraftsinvandring år 2009.
Foto: <http://ec.europa.eu/avservices>

mer att bli kvar där på obestämbar framtid. Hur ska alla dessa komma i arbete när man tillför ytterligare kanske 100 000 människor varje år i en lågkonjunktur?

- Uppåt 100 000 människor kommer att invandra i ett läge när antalet jobb minskar med 15 000. De allra flesta kommer att hamna i arbetslöshet och de kommer att belasta svenskarna för sin försörjning.

- Regeringen säger att man vill öppna andra möjligheter att komma till Sverige utöver asylinvandring. Man vill öppna upp för arbetskraftsinvandring. Tanken är alltså att ekonomiska migranter ska invandra som arbetskraft istället för som asylsökare. Dagens asylsökare är ofta personer från Mellanöstern eller Nordafrika med ingen eller mycket dålig utbildning. Oavsett om de kallas arbetskraftsinvandrare eller flyktingar kommer de att konkurrera om låglönejobben och trycka lönerna neråt.

En ohållbar situation

Den svenska migrationspolitiken leder till en helt ohållbar situation.

Belgin Fortaci, SE-bankens nya "mångfaldhetsansvariga" person, säger i samma tidning, sista sidan, att en tredjedel av Sveriges befolkning kommer att ha utländsk bakgrund om 20 år. I dag är dessa personer ungefär 1,8 miljoner, om 20 år mer än 3 miljoner.

I nyhetsdelen, sidan 8, rapporteras om de så kallade gängbråken i Göteborg. Skottlossning är vardagsmat, nio gånger på tio dagar har det skjutits med handeldvapen i staden. Under den senaste månaden har en person dödats och ett tiotal skottskadats allvarligt i Göteborgsområdet. Polisen verkar vara maktlös. Normerna i vårt Sverige löses upp. Sammanhållningen mellan människor eroderar.

Detta är några av följderna av riksdagsparternas hittills förda migrationspolitik. Fri invandring av arbetskraft gör verkligen inte saken bättre. Inga andra än vi sverigedemokrater kan åstadkomma en förändring. Låt oss inte förtrötta i kampen för ett bättre Sverige!

blogg@sd-k

Jimmie Åkessons blogg finns på www.sdkuriren.se, där aktualiteter kommenteras.

En debatt högt över våra huvuden

Sverigedemokraterna gjorde avtryck även under årets politikerveckan på Gotland. Flera av de sju huvudtalarna, inte minst Göran Hägglund och den rödgröna kartellen, gav oss stort utrymme, och det tar vi naturligtvis tacksamt emot.

Samtidigt kan vi konstatera att inte särskilt mycket har förändrats. Debatten om vårt parti förs fortfarande högt över våra egna huvuden. Efter Hägglunds aggressiva utfall mot Sverigedemokraterna, var det bara TV4 och en kvällstidning som var intresserade av mina kommentarer. Ingen alls frågade mig om DN-utspelet den 10 juli från Sahlin/Eriksson/Wetterstrand, där de klargjorde att man inte under några omständigheter kan tänka sig att samarbeta med Sverigedemokraterna efter valet 2010. Sverigedemokraterna är fortfarande ett parti man oftast pratar OM och inte MED. När vi vid några tillfällen ändå bjuds in i debatten sker det på de andras villkor.

Delar av etablissemangen påstår att det är exakt så här vi vill ha det och att den här texten bara är ännu ett uttryck för att vi vill ta på oss en tacksam martyroll i svensk politik. Själv tycker jag att situationen är oerhört frustrerande. Det är förbaskat jobbigt att vara omtalad, omskriven och påhoppad utan några möjligheter att ge sin egen syn på saken. Visst, martyrvarning igen, men så är det!

"Det är förstås lätt att inför tämligen okritiska medier slänga ur sig floskler och ägna sig åt verbala överfall. Det är en helt annan sak att sedan, i en debatt, tvingas stå för vad man sagt."

Göran Hägglund sa sig vara villig att debattera med mig. På torsdagen under Almedalsveckan var det åtminstone två radioprogram som var beredda att anordna den debatten. Hägglund meddelade dock att han var upptagen. En av redaktionerna föreslog istället debatt på fredagen, men tydligen var det kd-ledarens första semesterdag. Det blev alltså ingen debatt den här gången heller.

För ett år sedan publicerade tidningen Resumé en artikel om Sverigedemokraternas förhållande till kristdemokraterna. Hägglund sa då att han var positiv till debatt. Jag utmanade honom men fick inget svar.

Man börjar ana ett mönster.

Det är förstås lätt att inför tämligen okritiska medier slänga ur sig floskler och ägna sig åt verbala överfall. Det är en helt annan sak att sedan, i en debatt, tvingas stå för vad man sagt. Särskilt när man är medveten om att man använt överdrifter och direkta lögnar. Då är det bättre att gömma sig. Göran Hägglund visste att han med största sannolikhet skulle komma undan med det. Ingen inom etablissemangen har pressat honom, kallat honom feg eller ens granskat det han sagt. Och när Göran Hägglund väl kom tillbaka från sin semester hade de flesta glömt hans kväll i Almedalen.

Fördömer utspel om allmän amnesti

Den 25 augusti tillkännagav företrädare för vänsterpartiet och miljöpartiet att man vill möta problemet med att allt fler utlänningar uppehåller sig illegalt i Sverige genom att utfärda en ny så kallad "allmän amnesti", som ger alla illegala invandrare uppehållstillstånd.

Sverigedemokraternas partiordförande, Jimmie Åkesson, dömer ut förslaget som "djupt oansvarigt":

- Den förra amnestin kostade samhället mångmiljardbelopp och belastar fortfarande ekonomin för många kommuner med bristande resurser till äldreomsorgen och andra välfärdsområden som följd, säger Åkesson och fortsätter:

- Problemet med att utlänningar struntar i vår lagstiftning och söker sig till vårt land för att upprätthålla

sig här illegalt kan bara lösas med en konsekvent och restriktiv invandringspolitik, i kombination med ett förstärkt gränsskydd och en mer ambitiös intern utlänningskontroll. En ny amnesti skulle snarare leda till en ökning av antalet illegala invandrare, då det ger en bild av Sverige som ett land präglad av eftergivenhet och skapar ett incitament att ta sig hit och hålla sig undan myndigheterna i hopp om ytterligare framtida eftergifter.

- Vänsterpartiets och miljöpartiets politik riskerar att få katastrofala följder för det svenska samhället och är djupt oansvarig. Jag förutsätter dock att man är beredd att försvara sitt ställningstagande inför väljarna och utmanar härmed såväl Lars Ohly som de miljöpartistiska språkrören på en offentlig debatt i frågan, avslutar Jimmie Åkesson.

Vill Du veta mer om Sverigedemokraterna?

Tveka inte att kontakta oss för ett gratis informationspaket.

Tel: 08-50 00 00 50

Bankgiro: 5280-7005 (medlemskap 300 kr)

E-post: info@sverigedemokraterna.se

På webben hittar Du mer information om Sverigedemokraterna i Din kommun.

www.sverigedemokraterna.se

"Här finns pengar att tjäna"

Allas vår statsminister Fredrik Reinfeldt besökte den 1 september Qibbla Halal Kött i Johannesshov, ett företag som handlar med kött från halalslaktade djur, där han bland annat talade sig varm för denna vidriga slaktmetod.

Richard Jomshof

richard.jomshof@sverigedemokraterna.se

Det är i dag tillåtet att på svensk mark halalslakta djur. Halalslakt, eller skäktning, innebär att halsen på djuret skärs av med en kniv, varefter man låter det förblöda. Innan djuret slaktas måste det vändas mot Mecka, samtidigt som en speciell religiös fras uttalas av slaktaren – som naturligtvis måste vara muslim. I Sverige måste än så länge djuren bedövas innan halsen skärs av.

Svenska Dagbladet publicerade samma dag en artikel om Reinfeldts besök på Qibbla Halal Kött i Johannesshov. I artikeln säger Reinfeldt att han vill "stötta integrationen och få bort en massa onödiga regler som skapar värdegrundskrockar i det svenska samhället". Det skulle vara intressant att få veta vilka "onödiga regler" Reinfeldt talar om. Är det kanske bedövningen innan kniven skär av halsen på djuret han syftar på?

En utdragen döds kamp

Den halalslakt "rättroga" förespråkar är en ovanligt vidrig slaktmetod. Att skära halsen av en levande varelse och sedan låta den förblöda till döds, innebär en utdragen döds kamp på ibland flera minuter. Att man sedan blandar in en massa hokuspokus, som att vända djuret mot Mecka och uttala religiöst nonsens från Koranen, innan kniven skär av halsen, gör knappast saken bättre. Jag kan fortfarande inte förstå hur man kan förespråka en sådan slaktmetod utan att skämmas.

Jag behöver dock inte gå längre än till artikeln i Svenska Dagbladet för att förstå hur Reinfeldt tänker:

"Det är mycket märkligt att stora företag inte ser sitt eget bästa. Här har vi över 400 000 muslimer som lever i Sverige och som rättroga muslimer vill de ha sitt halalkött. Det finns ju en efterfrågan och pengar att tjäna, men de tar inte tillvara på det på grund av okunskap eller i värsta fall fördomar."

Pengar, naturligtvis handlar det

Reinfeldt har klargjort att han stöder slaktmetoder som innebär onödigt lidande för djuren. Foto: Peter Knutson

om pengar. Det är betydligt viktigare än att djuren behandlas väl. Och naturligtvis kan det inte handla om omsorg om djuren, om värnandet av våra värderingar och svensk djurskyddslagstiftning, om man motsätter sig halalslakt. Det är i stället en fråga om "okunskap" och "fördomar", menar Reinfeldt.

Jordbruksverket sade nej

I början på 1990-talet genomförde Jordbruksverket en utredning om slakt utan föregående bedövning. Förutom Jordbruksverkets egna veterinärer ingick två professorer vid Sveriges lantbruksuniversitet i gruppen. För att ta del av hur sådan slakt går till besökte man slakterier i England, besök som för övrigt finns dokumenterade på video såväl som i rapporten. En av deltagarna, veterinärrådet Jan-Olof Rönnegård, har bland annat berättat hur chockad han var över det han fick se. Rapportens enhälliga slutsats var att slakt utan föregående bedövning måste undvikas då det innebär lidande för djuren. Djurskyddsrådet ställde sig

helt bakom rapportens slutsatser.

Trots detta förespråkar allt fler ritualslakt utan bedövning. Här i Sverige är det bland andra Sveriges Muslimska Råd, DO, diverse religiösa förbund, broderskapsrörelsen, Judiska Centralrådet, vissa kristdemokrater samt enskilda riksdagsledamöter som till exempel Lars Leijonborg, Fredrik Malm och Alf Svensson, Mehmet Kaplan (mp) som förespråkar ritualslakt utan bedövning.

En svensk religion?

Avslutningsvis; en ledare i Eskilstuna-Kuriren gör den 2 september gällande att islam är en svensk religion. "Insikten om att islam är och måste få vara en svensk religion bland flera sprider sig, och den offentliga toleransen ökar", står det bland annat att läsa. Men islam är ingen svensk religion. Den blir knappast svensk bara för att det på några få årtionden flyttat in en stor mängd muslimer till Sverige, dessutom till stor del på helt felaktiga grunder.

Inrikesnotiser

Fackligt center för papperslösa invigt

TCO:s ordförande Sture Nordh och LO:s ordförande Wanja Lundby-Wedin har invigt ett "Fackligt center för papperslösa" i Stockholm. Bland LO-förbunden är Byggnads, Fastighets, Handels, Seko och Skogs- och träfacket med. Men även fackförbund inom TCO och Saco är engagerade.

– Detta är historia, menade Bengt Sandberg från Fastighets när skylten skruvas upp på husfasaden till LO-Tidningens nätupplaga.

Det invigda centret för papperslösa är tänkt att hjälpa illegala invandrare att "få information om sina rättigheter". De ska däremot inte få information om att de bryter mot lagen genom att de stannar och arbetar i Sverige utan tillstånd.

– Vi har aldrig varit emot papperslösa. Vi lämnar över till varje förbund själva att ta ställning till om de ska organisera dem eller inte, säger Wanja Lundby-Wedin.

En av polisens uppgifter är att komma till centrumet och gripa människor men det är inget som Shamsul Alam Sarwar, aktivist i Papperslösa Stockholm, är orolig över för.

– Det är många stora organisationer som står bakom och det skulle bli en för stor skandal om det hände.

Enligt nätverket "Denna onsdag", som arbetar för de illegala invandrarnas "rättigheter", uppges omkring 30 000 leva i Sverige utan uppehållstillstånd.

Vårdcentraler för invandrare

Inom kort kan särskilda vårdcentraler med inriktning på invandrare bli verklighet. Det bekräftar Anders Olsson, projektledaren för Vårdval Stockholm.

– En auktorisering är klar och vårdcentralen ska öppna på Telefonplan i höst. Nu håller de på att anställa folk, säger han till DN.

Anders Olsson menar att om man kan nischa sig mot diabetiker så kan man också nischa etniskt eller religiöst.

– Alla är naturligtvis välkomna, oavsett bakgrund. Men vi kommer att specialisera oss på invandrare och kvinnor.

Interner vill inte lämna svenska fängelser

Interner på Hall och Håga som avtjänat sina straff och som därefter ska utvisas, vägrar uppge vilket land de kommer ifrån. De stannar hellre kvar i fängelset än återvänder till sitt hemland, vilket kostar oerhörda pengar för staten, enligt Peter Santner vid gränspolis.

Lotta Magnusson, tillförordnad kriminalvårdschef på Håga och Hall, säger att kostnaden för varje person som är förvarstagen kostar drygt 2 000 kronor per dygn.

Peter Könberg, gruppchef på verkställighetsgruppen vid gränspolis, förklarar att anledningen till att människor som ska utvisas väljer att stanna kvar i svenska fängelser framför att återvända till sitt hemland, är att svenska myndigheter har ett rykte om sig att vara släpphänta och att till slut ger med sig och låter personen stanna i Sverige.

Ryktet och dess sanningshalt bekräftas av Peter Santner, inspektör hos gränspolis, som för Länstidningen i Södertälje bekräftar att personer med okänd identitet, som varit förvarstagna länge, till slut kan släppas fria i samhället. Självpger sig Peter Santner vara kritisk till myndigheternas flathet och ovilja att göra något.

EU tvingar skolor göra reklam för EU

EU tvingar nu samtliga skolor och förskolor i Sverige som serverar mjölk, och som subventioneras av Europeiska unionen, att sätta upp affischer med reklam för EU riktad till barn.

Syftet uppges vara att göra barn och föräldrar uppmärksammade på att mjölk subventioneras av EU. Traditionellt sett är Sverige ett land som är emot reklam riktad mot små barn.

Islamsk bank planeras i Sverige

En särskild bank för muslimer planeras i Sverige. Brittiska Islamic Bank of Britain har kontaktat svenska Finansinspektionen i syfte att öppna en filial i Sverige.

Islamic Bank of Britain har ett särskilt övervakningsråd som ser till att banken följer sharialagarna, vilket bland annat innebär att banken inte kan betala ut eller kräva in ränta.

Islamic Bank of Britain är Europas första islamska bank och startade sin verksamhet för fyra år sedan. Man har i dag åtta kontor i Storbritannien, omkring 60 000 kunder och erbjuder allt från sparkonton, till bil och huslån. Målet är att etablera banken på andra europeiska marknader, bland annat den svenska och den tyska.

**DAGS ATT BETALA
MEDLEMSAVGIFTEN
FÖR 2009!**
BG: 5280-7005
(300 KR, SD-KURIREN INGÅR)

Det bästa mångkulturalismen har att erbjuda?

Foto: Joachim von Ritter

Gnosjöregionen har överösts med lovord för sin integration. Medan invandring och mångkultur i landets övriga kommuner skapar enorma problem, framhålls Gnosjö och Värnamo som bevis på att invandring också kan vara helt problemfri. Man lovar att om Gnosjöandan får sprida sig över hela riket, så väntar det mångkulturella paradiset

Mattias Karlsson

matias.karlsson@svetrigedemokraterna.se

Gnosjö och Värnamo får höga "integrationspoäng" dels därför att man har en stor andel invandrare och dels för att en mycket stor andel av dessa har ett arbete. Och förklaringen till den så kallade "Gnosjöandan" är i första hand följande faktorer:

En månghundraårig industritradition, en stark kristen tradition som upprätthåller plikt känsla och lojalitet inom kyrka, bygd, företag och anställda, en traditionell etik med hög arbetsmoral, en stark social kontroll och en konservativ grundinställning.

Mer kontroversiella delförklaringar som florerar, är att det i Gnosjö skall råda en patriarkal anda, som gör det möjligt för männen att helhjärtat satsa på karriären medan kvinnorna tar hela ansvaret för hem och familj, att den starka guds- och ödestron ger en optimism och framåtanda som bland annat skapar förutsättningar för en ökad riskbenägenhet, då man menar att utfallet ligger i guds händer.

Det krävs ingen raketforskare för att inse att summan av dessa faktorer inte går att exportera till landets övriga kommuner.

Tillverkningsindustrins dominans

Invandrades höga sysselsättningsgrad i Gnosjöregionen kan förklaras med tillverkningsindustrins dominerande ställning. Här finns rik tillgång på arbetsuppgifter som inte kräver kunskaper i språk och kultur.

Det är rimligt att tänka sig att det i första hand är de invandrare som vill ha arbete som söker sig till Gnosjöregionen. När man till exempel erbjuds nyanlända irakier i Södertälje att flytta till Gnosjö och arbeta, var

det knappt någon som visade sig intresserad.

Ställer hårda krav

Ytterligare faktorer som särskiljer Gnosjö från många andra kommuner är att man ställer hårda krav på invandrarna och att man inte har något överseende med dagdriveri. Samhällets litenhet, den stora tillgången på arbete och den starka protestantiska etiken gör att den som inte arbetar och gör rätt för sig snabbt blir illa sedd av sina grannar.

Gnosjö har stora problem med språkbrister bland invandrare. Många börjar jobba innan de lärt sig svenska, vilket leder till isolering. År 2006 hamnade kommunen i blåsväder för att man drog in bidragen till de invandrare som inte ville lära sig svenska.

Runt 15 personer nekas varje år socialbidrag. Anna Engström, chef för Gnosjö individ- och familjeomsorg, förklarar i Sveriges radio:

"Är det så att man inte är färdig med sin SFI-utbildning (Svenska för invandrare) och inte har ett arbete och kommer hit och söker socialbidrag så blir det nej."

"Rätt sorts invandrare"

En av faktorerna bakom den påstått lyckade integrationen i Gnosjöområdet sägs ofta vara att företagare och politiker har en "öppen" inställning till invandrare, att man "ser invandrare som en resurs" och att man är mer "fördomsfri" och "välkommande" än på andra ställen. Den bakomliggande tesen bakom dessa påståenden är naturligtvis att om svenskarna bara blev snällare mot invandrare så skulle integrationen och sysselsättningen fungera bättre. I detta perspektiv kan det vara intressant att lyssna till en intervju med industriföreningens ordförande i Gnosjö, Erland Kold, som själv invandrat från Danmark:

"Avgörande var nog, att vi fick rätt sorts invandrare, om man får vara litet provocerande. Jag vill inte nämna folkslag eller namn, men vi kunde fått andra invandrare som inte hade haft samma företagande i blodet. [...] Nästa gång vi behöver folk vill jag inte anställa en invandrare. Det kanske låter dumt, men en arbetsplats är också en form för socialt liv. Där finns raster, där alla är tillsammans. De flesta arbetsgivare tänker

också på att man gärna vill försöka bibehålla någon form av social samhörighet. [...] Mångfald kan också bli förfall."

Stark segregation råder

Den dominerande invandrargruppen i Gnosjöregionen är vietnameser. Asiatiska invandrare har i många länder gjort sig kända för att vara flitiga, självförsörjande och mer laglydiga än andra invandrargrupper. Med de tenderar också att isolera sig från den övriga befolkningen.

Gnosjö och Värnamo präglas mycket riktigt av en hård segregation. Statliga NUTEK rapporterar i "Integration, mångfald, tillväxt":

"När det gäller Gnosjö framhålls ofta kommunen som ett föredöme för integration av invandrade. Med detta menas att de flesta har jobb. Samtidigt är Gnosjö en tydligt segregerad kommun när det gäller invandrades position på arbetsmarknaden, boende och del i olika nätverk."

Den invandrade före detta värnamobon, Sevko Kadric, skriver följande om segregationen i en artikel i Stockholms Fria Tidning:

"Jag bodde i ett område i Värnamo som heter Svalörten (men det kallas Lilla Rinkeby ibland). För bara 13 år sedan bodde det 95 procent svenskar där, men i dag är 90 procent invandrare."

När Värnamo 2007 utsågs till årets integrationskommun skrev den bloggande värnamobon "Caroline" bland annat följande:

"När jag för fyra år sedan gick på stadens då enda gymnasieskola, Finnvedens gymnasium, kunde man skära gränsen mellan invandrare och svenskar med kniv. Skolans kafédél, kallad Café Ugglan, är cylinderformad och i mitten, ungefär som någon hade ritat ut diametern av byggnaden, gick en knivskarp linje för var invandrarna satt och var de svenskfödda satt och fikade. [...] På arbetsplats efter arbetsplats finns det uppdelningar likt den i Café Ugglan. På flera av de industrijobb jag haft i Gnosjöregionen fanns det särskilda 'invandraravdelningar' eller 'invandrararteam'."

Katarina Pettersson vid de kulturgeografiska institutionerna på Uppsala och Stockholms universitet, och Caroline Wigren vid Internationella Handelshögskolan i Jönköping, uttalar följande i en intervju:

"När jag var i Gnosjö hade man ännu inte sett ett enda 'blandäktenskap', alltså mellan invandrare och svenskar. [...] Många invandrare har jobb, och det är fantastiskt. Men många avböjde också att ställa upp på en intervju för att de inte kunde det svenska språket. [...] De låga arbetslöshetstalen imponerar, men kineser och gnosjöiter bor inte i samma områden. [...] Jag hörde berättelser som var alldeles fruktansvärda. De gör att jag inte tycker att vi kan prata om integration bara utifrån fina siffror."

"Nästa gång vi behöver folk vill jag inte anställa en invandrare. Det kanske låter dumt, men en arbetsplats är också en form för socialt liv."

Bedrägerier och kvinnoimport

Även denna intervju med ordföranden i Gnosjö kommunstyrelse, Göran Aronsson, torde vara intressant:

"Alla som kommer försörjer sig inte själva. [...] De kommer från alla möjliga håll och de har hoppat av SFI. Det kom ett antal nerifrån Blekinge, där hade de sagt att det fanns jobb här. Vi hade ett eländes elände, för vi tyckte att de skulle göra färdig sin SFI där först. [...] En stor grupp invandrare från Vietnam har satt försäkringsbedrägerier i system. De har skilt sig på låtsas, hustru och barn har fått socialbidrag och männen har tagit hit nya hustrur, unga vietnamesiskor som fått betala dyrt för invandringen till Sverige. De inblandade är polisanmälda och i och med det kan Invandrarverket försöka bromsa den här kvinnoimporten. [...] Det kräver mycket resurser på grund av att vi har så många invandrare."

Invandraraktivism ett problem

Trots de relativt skötsamma invandrarna har Gnosjöregionen ändå lyckats få problem med invandrad kriminalitet. I Göteborgspostens artikel om ett dubbelmord rapporteras

att Värnamo blivit fäste för den vietnamesiska maffian. Maffian sysslar med spel, ockerlån, knarksmuggling och människosmuggling.

Flera tidningsnotiser talar också om problem med "ungdomsgång". Och precis som i storstädernas invandrarförorter har även Värnamo börjat få problem med bränder kopplade till ungdomsgången.

"Ho chi min-leden"

Som en sista kommentar kan det vara på sin plats att notera att flera källor uppger att företagandet bland invandrare är förhållandevis lågt i Gnosjö, att de befintliga företagen framför allt finns inom restaurangnäringen och närliggande branscher och att segregationen och trångboddheten fortsätter även efter att vietnameserna flyttat in i villor eftersom många invandrarfamiljer går ihop om en villa och dessutom köper villor i samma område. Tidningen Fokus, som utsåg Värnamo till årets integrationskommun 2007, uppger själva i sin artikel om Värnamo som årets integrationskommun att det villaområde där vietnameserna bor, i folkmun går under beteckningen "Ho chi min-leden"

Jag kan inte låta bli att ställa mig frågan: Är detta det bästa mångkulturalismen har att erbjuda?

Källor:

- "Utan arbete kommer man inte in", ledarartikel SvD 2007-05-27
- "Gnosjö – bäst i landet på integration", Expressen 2008-05-08
- "Alla behövs i Gnosjö", Fokus 2008-05-09
- "Ökad integration och mångfald i det regionala tillväxtarbetet" (Nutek R 2007:15), Hemsidan för Institutet för entreprenörskaps- och småföretagarforskning, ESBR, 2004-04-21
- "Gör du rätt för dig, då är du välkommen!", Sahlberg, <http://www.mkc.botkyrka.se/biblioteket/Publikationer/hemortkap15.pdf>
- "Flyktingar erbjuds flytt till Gnosjö", Expressen 2008-03-15
- "Invandrare utan svenska nekas bidrag", SR 2006-01-19
- http://taingenskit.blogg.se/1180389292_r_detta_integration.html
- "I Gnosjö har invandrarna jobb" – Sahlberg, <http://www.mkc.botkyrka.se/biblioteket/Publikationer/hemortkap14.pdf>
- "Vietnamesisk maffia skrämmer", GP 2007-03-24
- "Pastor Mogens", Världen idag 2008-03-05
- "Värnamo bäst i Sverige på integration", Centerpartiets hemsida 2007-09-06
- "Jättebråk på danskrog i Värnamo", Aftonbladet 2005-10-02
- "Ungdomsgång misstänks för bränder", SR 2006-10-31

En räddningsarbetares vardag

Jag sitter hemma hos en man som har jobbat inom räddningstjänsten en stor del av sitt liv. Vi kan kalla honom Anders. Han väljer att vara anonym av rädsla för repressalier. Hans arbetsgivare är räddningstjänst Syd, vars verksamhetsområde är Malmö, Lund och några mindre orter runtomkring. Han innehar nu en befälsbefattning, och arbetar med att leda arbetet under utryckningar.

Hans-Olof Andersson

hansolof.andersson@sverigedemokraterna.se

Vad ska man kalla ditt yrke? Räddningsarbetare?

- Det är ett bra ord, räddningsarbetare, varför inte. Vi finns ju till för att hjälpa "tredje man" när det gått på tok. Folk tänker ju på bränder när det gäller oss, men det är ju mycket annat också; trafikolyckor, vattenläckor, med mera. Situationer där "Greta" inte kan ordna upp det själv. "Greta", det är vad vi kallar våra kunder. När vi har kommit ut har vi alltid varit hjältar, vi har alltid varit välkomna.

Hur har din arbetssituationen förändrats under dina år i yrket?

- Det har inte hänt så stora förändringar. Vi är fortfarande väl mottagna i samhället. Men det började bli problem för cirka tio år sedan, när grupper av ungdomar började kasta sten mot oss i två stadsdelar i Malmö: Holma och Kroksbäck. Vi var där för att släcka gräsbränder. Det var folk som kastade sten, och tände på igen när man hade släckt.

Minns du allra första gången det hände något sånt här?

- Första gången försökte de klättra upp på våra bilar och stjåla grejer. Vi blev förvånade och förbannade, men vi lyckades mota bort dem. En gång stals en videokamera i en bil under pågående insats.

Jag förstår att normalt sett är det inte så att ni läser bilen under en insats.

- Jo, men nu gör vi det i vissa områden, jag har gjort det i fem-sex år

"Det är sten, och ibland ägg. De kastar på bilens rutor, vi har fått krosssäkra rutor nu i bilarna. Dom kastar också när vi gått ur bilarna. Ibland blir vi mordhotade", berättar en räddningsarbetare för SD-Kuriren. Foto: Hans-Olof Andersson

i alla fall. I dessa invandrartäta områden pratar de mycket om respekt, men de visar inte respekt själva. De är väldigt närgångna i sådana här områden.

Åtgärder för att motverka våldet

För att hantera det ökade våldet och skadegörelsen mot utryckningspersonal, har Räddningstjänst Syd, i samarbete med polisen och Malmö kommun, fått vidta en lång rad åtgärder. Sommaren 2007 upprättades en stab med personal från räddningstjänst och polis. Skyddskommittén har i förhandling med arbetsgivarsidan kommit fram till att man till vissa adresser ska köra med förstärkning, fler fordon än vad som behövs för själva insatsen. Den generella policyn vid attack är att man ska backa, larma polis, och vänta tills dessa har säkrat insatsområdet. Man har diskuterat att utrusta fordonen med bevakningskameror.

Jag frågar Anders om sådana här problem även finns i min egen hem-

stad, Lund, men han har aldrig hört talas om något liknande där. Det är Malmö det handlar om, och endast fyra stadsdelar:

- Vi har tolv adresser i Malmö där vi kör med förstärkning, med extra bilar för att ha "extra ögon". Holma, Kroksbäck, Hermodsdal och Rosengård, alla tolv adresserna ligger inom dessa fyra stadsdelar.

Hur stor andel av bränderna i dessa områden är anlagda?

- I princip alla. Det brinner i buskar, soprum, containrar, återvinningscentraler, skolor och förskolor. I år är det flera förskolor som brunnit ned. Ett sätt att tända på som jag varit med om är att man använt molotovcocktail.

Vet du nåt om hur det sen går med utredningarna av de här bränderna?

- Det är folk som vet vem det är, men de vågar inte säga något, det är sådan gängbildning där.

Ni arbetar med så kallade "brytpunkter", vad innebär det?

- När en mindre brand inträffar,

har vi en brytpunkt inom de fyra stadsdelar jag nämnde tidigare. Vi kör inte ända fram, utan väntar med insatsen tills polisen har kommit fram. Vi kan också åka fram direkt, men då får vi överlägga om det först. Det här är en fråga om vår arbetsmiljö. Föreningarna som brytpunkterna innebär betyder att någon kan hinna dö innan vi kommer fram. Det är ju likadant för ambulanspersonalen. När polisen kommer går de ur bilarna och motar bort folk som står i vägen.

Berätta om stenkastningen.

- Det är sten, och ibland ägg. De kastar på bilens rutor, vi har fått krosssäkra rutor nu i bilarna. Dom kastar också när vi gått ur bilarna. Ibland blir vi mordhotade.

"Jag ska skjuta dig i huvudet"

Anders tar fram en bunt papper och visar mig. Det är bland annat tillbudsrapporter. Han berättar om ett fall i somras: Den 12 juni har man ryckt ut till en bilbrand bakom

en skola. Någon kastar ägg. Sedan kommer en ung man, i åldern 15-20 år, och spottar på en brandman när denne arbetar, och säger: "Jag ska skjuta dig i huvudet!"

I Räddningstjänst Syds eget nyhetsbrev nummer 5, 2008, skildras en annan incident, dagen efter, den 13 juni så här:

"Fredag 13 juni utsattes Räddningstjänst Syds personal för stenkastning som krossade backspegel på M 121 [ett uttryckningsfordon] då de närmade sig en brand i buskage på von Rosens väg i malmöstadsdelen Rosengård. Beslut togs direkt av befäl på M 121 att tillkalla polis och avvakta insats till polis anlant. En polisanmälan och tillbudsrapport är skriven."

Rädsla för framtiden

Anders beskriver sig själv som "ganska orädd", och allt annat vore ju märkligt med tanke på valet av yrke. Men jag märker på honom att det våld och de hot han utsätts för i arbetet verkligen gjort honom skrädd. Han berättar om hur skrämmande det är när stora gäng ungdomar betar sig hotfullt. Han funderar över vad som är fel och vad man ska göra.

- Det finns ett mångfaldsprojekt på gång, man åker runt och berättar för människor i dessa områden om räddningstjänstens roll i samhället. Och i går spelade kollegor fotboll med några av dem. Det är för att de inte ska kasta sten på oss.

Men hjälper detta verkligen?

- Kanske. Det är många ungdomar i dessa områden som inte har något att göra. Det är trångbodda områden, med mycket utanförskap. Det finns jättemånga bra människor därute, det är klart det finns. Men det är för trångbott. Jag har varit med om en utryckning till en tvåa där det bodde femton personer. Men vi undrar ändå varför detta händer.

Hur ser du på framtiden?

- Om integrationen inte fungerar, om vi inte får in folk i arbetslivet, så kommer detta att sprida sig som en löpeld genom Malmö. Jag tror vi har tappat Malmö.

Är du motorsportsintresserad?

Är du medlem i Sverigedemokraterna samtidigt som du tycker att motorsport är bland det roligaste som finns? Kom och var med vid uppstarten av den nya intressegruppen Sd-motor. Syftet är främst att lyfta upp motorsportens intressen och verka för att ge motorsporten en högre samhällsstatus. Här finns plats för alla sorter; om du så är intresserad av motorsport på två hjul, fyra hjul, medar, i luften eller på vatten. Om du är aktiv utövare eller åskådare spelar ingen roll.

Låter ovanstående intressant? Skicka då ett e-post till:
josef.fransson@sverigedemokraterna.se

Ge meddelandet titeln "Sd-motor" och uppge gärna lite uppgifter om dig själv.

Välkommen dit grus i munnen är helt i sin ordning!

Historieintresserade!

Ny gratis boklista svensk historia från Jernskogs antikvariat.

Adress: Jernskogs antikvariat, 670 41 Koppom
Tel: 0571- 120 84 / 070- 327 71 06
E- post: jernant@spray.se

Betald annons

**DAGS ATT BETALA
MEDLEMSAVGIFTEN
FÖR 2009!**
BG: 5280-7005
(300 KR, SD-KURIREN INGÅR)

Värna svensk åkerinäring

Åkerinäringen sysselsätter i dag omkring 60 000 människor. Samtidigt har över 3 000 åkeriföretag gått i konkurs sedan 1990. Varken socialdemokraterna eller de borgerliga partierna har gjort något för att förbättra situationen för svensk åkerinäring och alla andra som arbetar inom transportsektorn. Svenska transportarbetarförbundet, som enligt uppgift ska verka för sina medlemmars och branschens bästa, har istället fokuserat på att utesluta medlemmar som är med i Sverigedemokraterna.

SD-Kuriren har fått en pratstund med Anders Ljungkvist i Alvesta. Han har arbetat som yrkeschaufför i 37 år, och är i dag aktiv sverigedemokrat i Alvesta kommun.

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Transportbranschen anklagas ständigt för att förstöra miljön, hur ser du på det påståendet?

- Det är en myt. Det är snarare så att svensk åkerinäring går i fronten vad gäller att minska miljöpåverkan. Däremot kan jag med fog säga att regeringens miljöpolitik är ett hot mot svensk åkerinäring. I Sverige har vi chaufförer utbildats i Eco Driving, det vill säga sparsam körning, för att både minska utsläpp och förbrukning. Samtidigt har effektiviseringar gjort att miljöpåverkan minskat rejält jämfört med andra länder. En annan sak som gör att svenska åkerier är miljövänligare än utländska är det att utländska fordon är betydligt kortare än de svenska. För att transportera samma mängd gods som två svenska långtradar med 60 tons totalvikt krävs det tre utländska ekipage. Det innebär ett stort slitage på miljön om något.

Hur ser du som yrkeschaufför på det svenska vägnätet?

- Som det har sett ut under många år så har staten tagit ut höga bränsleskatter och avgifter av åkarna, samtidigt som underhållet av vägarna är kraftigt eftersatt. Det är utan tvekan som så att svenska vägar är inte vad de en gång har varit. Det behövs omfattande reparationer av befintliga vägar inom Sverige.

Utländsk arbetskraft en het fråga

Frågan om utländsk arbetskraft är en het fråga inom åkerinäringen, eller hur?

- Det stämmer. Exempelvis ska du som svensk förare alltid se till att kör- och vilotider stämmer. Minsta lilla fel på minuten innebär dryga böter. Men utländska chaufförer behöver inte bry sig om detta, dels eftersom de inte förstår svenska, och dels för att det är svårt och besvärligt för våra myndigheter. Utländska åkare kan alltså välja att ignorera böter vilket inte är möjligt för svenska åkare i utlandet. I övriga Europa gäller samma avgifter för alla oavsett

Anders Ljungkvist, aktiv för Sverigedemokraterna i Alvesta kommun, har arbetat som yrkeschaufför i 37 år. Foto: Kerstin Ljungkvist

vad det står på registreringskylten.

- Jag måste också påpeka att många utländska förare har oacceptabla arbetsvillkor, förutom att de har betydligt lägre löner. I dag har svensk åkerinäring kostnader som är cirka 20 procent högre än i övriga EU. På sikt kommer detta leda till att svensk åkerinäring slås ut på grund av en snedviden konkurrens. Förutom att svenska arbetstillfällen försvinner påverkas även leverantörer till åkerierna negativt. Det här är även en fråga som berör staten eftersom det leder till minskade intäkter från skatter och avgifter. Men istället för att göra något så lägger sig facket och de politikerna på knä istället för att kräva likabehandling inför lagen och ekonomiskt för utländska och svenska åkare och företag.

- Ser man till skatter och avgifter så borde det införas en rättvis beskattning som tar hänsyn till hur mycket man använder vägarna, oavsett vad det står på registreringskylten. När det gäller vägtullar är det fel att svenska fordon diskrimineras till förmån för utlandsregistrerade. Om inget görs så kommer vi snart ha en situation i Sverige likt den med den svenska sjöfarten som i dag är i stort sett helt utflaggad.

Synen på EU

Hur är synen på EU bland yrkeschaufförer?

- Jag kan ju inte svara för alla, men för oss som yrkesgrupp har det mestadels bara varit negativt. EU har genomdrivit fritt cabotage vilket betyder att det är tillåtet för ett

åkeri som bedriver internationell trafik att utföra tre cabotage transporter i ett annat EU-land under en period av sju dagar. Cabotage som begrepp innebär att ett åkeri utför inrikestransporter i ett annat land än där åkeriet har sitt säte. Tanken är god ur miljöhänseende men cabotage trafiken utnyttjas av utländska åkare då de väl i landet kan konkurrera med inhemska åkare till ett pris som är omöjligt för svenska åkeriföretag att konkurrera med. En svensk chaufför kostar drygt 50 kronor per körd mil, en polsk chaufför kostar 25 kronor per mil, en baltisk chaufför 18-19 kronor per mil, medan en ungersk kostar 14-15 kronor per mil. Dessutom går staten miste om intäkter som arbetsgivaravgift och andra sociala avgifter.

Lösning på problemet

Vad är din lösning på åkerinäringens problem?

- Först och främst måste skatten på bensin och diesel sänkas. Sedan måste utländska åkare som belastar svenska vägar betala lika mycket som svenska, så att det blir rättvist. Nej till vägtullar som betalas via skatt och nej till att svenska fordon diskrimineras till förmån för utlandsregistrerade. Detsamma gäller för övriga lagar och regler som i dag endast straffar svenskar; de ska gälla alla, oavsett vilket land man kommer ifrån. Vi ska istället värna om svensk åkerinäring och jobb för svenska förare, med bra utbildning och som tar ansvar för sitt jobb.

Sd kräver åtgärder mot svenskfientlighet

En ung kvinna i Södertälje blev nyligen först kallad "svennehora" och sedan överfallen och brutalt misshandlad av 20-25 män med invandrarbakgrund. Sverigedemokraternas partiordförande, Jimmie Åkesson, påpekar att det tyvärr inte är ett isolerat fall och han kräver nu åtgärder mot den ökande svenskfientligheten.

- Fall där det underliggande eller uttalade motivet är svenskfientlighet tycks tyvärr bli allt vanligare. Flera svenska studier och expertutlåtanden har visat att invandrare är klart överrepresenterade som förövare och svenskar som brottsoffer. Vi har också kunnat se ett liknande mönster i andra västländer med stor invandring, säger Jimmie Åkesson och fortsätter:

- Politiker, myndigheter och media måste sluta blunda för svenskfientligheten och istället ta krafttag för att motverka problemet. Vi är övertygade om att den enda långsiktigt hållbara lösningen är en återgång till assimileringspolitik och ett återskapande av en gemensam identitet i samhället. På kort sikt bör man dock kunna vidta ett antal konkreta och mindre politiskt kontroversiella åtgärder för att stävja svenskfientligheten: Skolorna måste börja uppmärksamma svenskfientligheten i sitt värdegrundarbete, inga medel bör tilldelas antirasistiska projekt eller organisationer om de inte samtidigt förbinder sig att uttryckligen ta upp också svenskfientligheten. Även lagstiftningen måste ändras och bli lika för alla så att även svenskar kan få skydd av till exempel lagen om hets mot folkgrupp, vilket inte är fallet i dag.

Svenskarna diskrimineras på arbetsmarknaden

Det råder idag etnisk diskriminering på arbetsmarknaden. Men inte av det slag som riksdagspartierna och media försöker göra gällande.

Enligt lagen om åtgärder mot etnisk diskriminering i arbetslivet från 1999, är alla arbetsgivare nämligen skyldiga att sträva efter kvotering av invandrare. "Om två lika meriterade personer söker jobb på en arbetsplats med få invandrare ska den som heter Mohammed få jobbet", har Mona Sahlin (s) dessutom tydligt deklarerat (GP 22/10-00). En invandrare, men inte den som är svensk, ges således förmåner baserat på sin etnicitet. Vad är det om inte diskriminering av svenskar?

I exempelvis Blekinge erbjuds asylsökande och flyktingar fördelar på arbetsmarknaden i form av "skräddarsydda utbildningar på högskolenivå" och konsulenter som ska "coacha" dem in på arbetsmarknaden (BLT 23/7-03). Vilka arbetslösa svenskar hade inte velat ha denna hjälp och dessa fördelar?

"...man spår att så många som hälften av de nya jobben i år kommer att gå till invandrade personer."

Den nuvarande borgerliga regeringen satsar stora resurser på att diskriminera arbetslösa svenskar genom att subventionera nya arbeten till invandrare, så kallade instegsjobb och nystartsjobb. De så kallade instegsjobben är en subventionerad anställning inom privat eller offentlig sektor, och är riktade till "asylsökande som fått uppehållstillstånd, kvotflyktingar och anhöriga under de första 18 månaderna efter uppehållstillstånd". När det gäller de så kallade nystartsjobben, är de tänkta att stimulera arbetsgivare att anställa personer som stått utanför arbetsmarknaden en längre tid och som har svårigheter att få ett arbete. Men, även här visar det sig att svenskar diskrimineras: Den 6 juli 2007 skickade arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) ut ett pressmeddelande där man deklarerade att 10 052 personer hade fått ett nystartsjobb under årets första halvår. Av dessa hade "nästan vart tredje nystartsjobb" tilldelats personer "som är födda i något annat land än Sverige". Till detta kommer till exempel "Prova På Platser", "Arbetsplatsintroduktion" och "Försöksverksamhet för vissa nyanlända invandrare". (källa: www.ams.se)

Trots påståenden om att invandrare missgynnas och diskrimineras på svensk arbetsmarknad, kunde SCB i samarbete med arbetsförmedlingen i januari rapportera att allt fler jobb går till invandrare i Sverige. År 2007 gick vart tredje jobb till en person som fötts utomlands och man spår att så många som hälften av de nya jobben i år kommer att gå till invandrade personer.

Samtidigt står kanske så många som en miljon människor helt eller delvis utanför arbetsmarknaden. Det är nu dags att sätta stopp för denna diskriminering av det svenska folket!

Besök SD-Kuriren på nätet! Över 100 000 besök varje månad. Uppdateringar dygnet runt.

[WWW.SDKURIREN.SE]

Allan Jönsson: "Fackligt arbete bygger på förtroende"

Allan Jönsson, ordförande för Sverigedemokraterna i Bjuv och fackligt aktiv sedan 1984, förespråkar partipolitiskt obundna fackförbund.

Foto: Per Klarberg

Många sverigedemokrater har behandlats illa av sina fackförbund. Några har till och med blivit uteslutna på grund av sitt politiska engagemang. Men att vara fackligt aktiv är inte alls ovanligt inom partiet. SD-Kuriren har träffat Allan Jönsson, ordförande för Sverigedemokraterna i skånska Bjuv och gruppledare i kommunfullmäktige, samt ledamot i Region Skånes fullmäktige.

Hansolof Andersson

hansolof.andersson@sverigedemokraterna.se

Vilket fackförbund är du med i och vad har du för uppdrag inom facket?

- Jag är medlem i IF Metall avdelning fyra, Helsingborg. Mina nuvarande uppdrag inom facket är huvudskyddsombud samt ledamot i förslagskommittén på företaget Höganäs Bjuv AB i Bjuv.

Hur länge har du varit fackligt aktiv?

- Jag har varit fackligt ansluten sedan 1979, men blev inte aktiv förrän 1984.

Vad var det som fick dig att bli fackligt aktiv?

- Intresset för att arbeta med mina arbetskamraters olika behov av stöd och hjälp, men även det stora ointresset från medlemmarna att bevaka sina egna intressen, var en bidragande orsak.

Vad tycker du är fackets viktigaste

uppgift?

- Fackets absolut viktigaste och egentligen primära roll är att sätta så många människor som möjligt i arbete. Detta görs genom att stävja det eskalerande övertidsuttaget. Därefter skall facket genom lagar och paragrafer, eller lokala förhandlingar, utveckla den enskilda individens arbetsplats och inkomstmöjligheter.

Hur tycker du att en bra fackklubb på en arbetsplats ska arbeta? Kan du ge ett konkret exempel?

- En bra fackklubb skall vara lyhörd rörande medlemmarnas signaler, men även vara väldigt informativ inför medlemmarna. En fackklubb skall även tänka långsiktigt vad gäller återväxten och kunskapskapitalet, ett område som är klart eftersatt i dag.

LO-facken förlorar medlemmar, de unga blir allt mer ointresserade av att vara med. Hur ser du på det?

- Dagens ungdomar har ett helt annat tänkande. Att stå utanför facket var förr tabubelagt, och den som valde detta blev med lätthet även utpekad och ibland bespottad. Numera är det vanligare att inte fackansluta sig, och de pengar man sparar på fackavgiften spenderas med lätthet på, som det heter, viktigare saker.

- Problemet är att facket håller på att fjärma sig från sina egentliga arbetsgivare, nämligen medlemmarna. Alla Sveriges fackförbund måste inse den krassa verkligheten; nämligen att utan medlemmar inget fortsatt arbete. Det fackliga arbetet bygger på förtroende och när förtroendekapitalet är förbrukat, ja då kan man

läsa dörren och slänga nyckeln. Unga nu för tiden vill inte bli kollektivanslutna. Och det kommer att krävas blod svett och tårar för att få aktiva ungdomar.

Det har ju hänt att socialdemokratiskt dominerade LO-fack har behandlat enskilda sverigedemokrater mycket illa, med uteslutning till exempel. Vad har du att säga om detta?

- De uteslutningar som skett har oftast inte med de enskilda klubbarna att göra, utan är resultat av påverkan från högsta led. Men sedan är det alltid fotfolket som får agera avrättningspatrull. Det är på detta sätt man får det att se ut som hela organisationen har samma inställning.

- Allt fackligt arbete borde vara partipolitiskt obundet, så att facket kan agera med eller emot alla verkande partier, för att uppnå maximal utdelning i alla frågor.

Hur kan Sverigedemokraterna som parti agera för att vi ska få en återfödelse för fackligt engagemang i Sverige?

- En återfödelse kan bara ske när den enskilde medlemmen känner sig delaktig i verksamheten. Det får inte finnas stora klyftor mellan ombudsmän, fackligt anställda och övriga medlemmar. Om man som medlem känner att man står med hatten i hand, har facket förlorat kontakten med medlemmarna.

Anita Persson: "Jag trivs i vårddyrket"

SD-Kuriren har träffat undersköterskan Anita Persson från Trelleborg, för att ställa några frågor och försöka få en inblick i hur det är att jobba inom hennes yrke. Anita arbetar inom den kommunala hemvården, en stor och växande vårdsektor som inte uppmärksammas lika mycket som den vård som bedrivs inom landstingen. Men arbetsuppgifterna är ofta desamma, med mycket ansvar, och med löner som ligger efter lönerna inom flera mansdominerade yrken.

Hansolof Andersson

hansolof.andersson@sverigedemokraterna.se

Hur länge har du varit undersköterska?

- Jag har jobbat i vården sedan 1989. Jag läste till undersköterska fem år senare, och har sedan dess jobbat på samma ställe med några års avbrott för bland annat högskolestudier.

Berätta vad du arbetar med, vilka arbetsuppgifter du har i din vardag.

- Jag arbetar i hemvården, i kvällspatrullen, och jobbar enbart kvällar. Jag jobbar på landsbygden med ett ganska stort distrikt som mitt arbetsfält. Det ett spännande och stimulerande arbete, som innehåller allt från tillsyner, hjälp med kvällsmat, medicinering och insulingivning. Vi tar även emot larm och det gör att

man aldrig riktigt vet vad som kommer att hända under kvällen.

Hur har arbetsituationen förändrats under dina år i yrket?

- Arbetsituationen har förändrats mest genom att det nu finns en hel del hjälpmedel att tillgå som gör att vi sparar ryggar och axlar. Och det är mer dokumentation nu sen vi gick över till att använda datorer.

För ett tag sedan strejkade många sjuksköterskor. Hur ser du på den strejken?

- Jag tycker det var bra att sköterskorna gick ut i strejk, även om det ställde till en del. Inte bara sjuksköterkorna, utan all vårdpersonal borde uppskattas mer för det arbete de utför!

Det talas ofta om att yrken med många kvinnor är "kvinnofällor". Vad säger du om det?

- Det kan bli så att kvinnor fastnar i att arbeta halvtid. När det är dags att planera föräldraledigheten så förlorar familjen inte lika mycket på att kvinnan är ledig eller går ner i arbetstid, om hon har mindre lön än mannen.

- Många väljer att arbeta lite mindre än heltid eftersom det är ganska tungt i vården. En annan sak är att chansen att göra karriär i vårddyrket är inte så stor. Jag tror att det är en stor orsak till att inte så många män jobbar i vården.

Vad behöver förändras när det gäller undersköterskornas arbetsituation?

- Lönerna behöver höjas, jobbet

är tungt och ansvarsfullt. Högre löner ger också yrket en högre status. Ett annat problem är helarbetet och att man ibland har arbetsdagar som är uppdelade i två delar. Den ökade belastningen på vården, med mindre personal, gör att många flyr vårddyrket. Kanske behövs också arbetsdagen förkortas.

Vad ska man göra för att locka unga att jobba inom vården?

- Återigen, högre löner och mindre arbete på helger. Arbetet måste bli mindre tungt, så att unga tjejer och killar som kommer ut på praktik och sommarjobb får en positiv bild av yrket. De behöver få se att det är ett trevligt och omväxlande arbete att satsa på.

Vad tycker du Sverigedemokraterna ska arbeta för när det gäller vården i Sverige?

- Jag tycker att Sverigedemokraterna skall arbeta mot nedskärningar inom vården, för kortade vårdköer, och verka för att akutmottagningarna hålls öppna. Vi måste ge våra äldre en bra, värdig och trygg ålderdom. Det är också viktigt att det blir lika värd för alla.

Något annat du vill säga?

- Jag hoppas av framtiden att vi skall kunna känna oss trygga vid sjukdom. Vi ska kunna få den vård vi behöver utan att stå i orimligt långa köer, och vi ska värna och ta väl hand om våra äldre.

Anita Persson trivs i vårddyrket, som hon anser vara både spännande och stimulerande.
Foto: Hans-Olof Andersson

Färöarna - där forntid och framtid

I mer än 1200 år har vikingarnas ättlingar överlevt på dessa karga och vindpinade klippöar. Foto: Linus Bylund

Någon gång under 800-talet anlände grupper av skandinaviska vikingar till 18 dimhöljda och isolerade öar mitt ute i Atlanten, mellan Skottland och Island. Trots isolering och stundtals mycket svåra levnadsvillkoren har ättlingarna till dessa vikingar inte bara lyckats överleva på de karga klipporna, de har också lyckats skapa ett livskraftigt, välmående och modernt samhälle samtidigt som de bibehållit sina traditioner och sin starka gemensamma identitet. Ögruppen heter Färöarna och kan inom en inte alltför avlägsen framtid komma att bli Nordens sjätte nationalstat.

TEXT Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

TEXT & FOTO Linus Bylund

linus.bylund@sverigedemokraterna.se

FOTO Björn Söder

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se

Lockade av Färöarnas spännande och levande historia och övertygade om att detta land var något alldeles extra, något man som svensk har mycket att lära av, begav sig en grupp sverigedemokrater till Färöarna på privat semester sommaren 2008. Det vi mötte var ett sagolikt land och ett sagolikt folk, med en kultur som överträffade alla förväntningar.

Kontrasternas land

Som utomstående besökare slås man av hur starkt Färöarna präglas av kontraster. Ogenomtränglig dimma och regn kan plötsligt förbytas i klarblå himmel och solsken, mjukt böljande gröna kullar kan plötsligt sluta i ett flera hundra meter lodrätt stup som tar sin början i havets vindpiskade bränningar. Den färöiska naturens kontraster har i allra högsta grad förts över på det färöiska samhället och kulturen. Moderna byggnader i betong och glas ligger sida vid sida med små timmerstugor med grästak. I huvudstaden Torshavn betar färöiska får framför blinkande reklamskyltar för multinationella företagskedjor. Ingenstans i Nord-europa är spåren från den uråldriga hedendomen och vikingatiden mer

närvarande, samtidigt är Färöarna fortfarande ett av protestantismens starkaste fästen.

Under Olavsvakan, det färöiska nationaldagsfirandet, kan man se äldre färöiska damer iförda den traditionella folkdräkten som pratar i den senaste mobiltelefonmodellen, medan unga flickor laddar upp för den månghundraåriga roddtävlingen i drakhövdade träsnipor genom att lyssna på musik i sin Ipod. Senare på kvällen fördelar ungdomarna sin tid mellan traditionell folkdans med rötter i 900-talet och moderna dansklubbar.

Ólavssøku, Olavsvakan

Det mäktigaste intrycket på hela resan, åtminstone ur strikt politisk synvinkel, var det tal som hölls sent på natten på Olavsvakan. Talaren hette Haraldur och var, så vitt vi förstod, en lokal komiker.

Svårt skadade av det mångkulturella Sverige och den självhatiska och hänfulla stämning som råder i det offentliga rummet när Sverige och svensk stolthet avhandlas, så blev vi reflexmässigt oroliga att kombinationen komiker - nationaldagstalare inte skulle bjuda på någon vidare inspirerande upplevelse. Ack vad vi misstog oss.

Vi förstod inte vartenda ord när vi stod där, på ett ganska litet torg, mitt i natten bland femtontusen skandinaviska bröder och systrar, men vi förstod tillräckligt mycket för att stå och le av glädje över detta underbara land och detta stolta folk:

"Detta är min hugfästelse denna vackra kväll. Ännu finns det fiskar i havet, får i hagarna, fåglar i bergen. Ännu finns det färingar på Färöarna! Ännu är vi ett med klippor och fjäll. Ett med framtid och forntid.

Ett med jorden, ett med fosterlandet. [...] När jag vandrade i hagen här-omdagen kunde jag inte låta bli att plocka upp en sten, som säkert varit där 1 000 år längre än jag. Jag kysste stenen, och den kysste mig tillbaka. Det var tydligt att den kände mig så mycket bättre än vad jag kände den. Kände min trånad, min längtan och min plåga. Där i hagen mittemellan himmel och jord, kände jag mig som ett med Färöarna - och jag storgrät. Grät som Färöarna, grät för Färöarna. Men en tanke som alltid tröstade mig är tanken på att den svett som springer ur mig och varje tår som jag gråter i kampen för Färöarna, det är samma svett och samma tårar som föll av mina fäder när grunden till Färöarna lades. Samma svett och samma tårar kommer också att falla av dem som skall komma efter oss. Denna svett och dessa tårar rinner ned i samma kar och ur detta kar kan alla som vill tillhöra fosterlandet hämta kraft.

"Ännu är vi ett med klippor och fjäll. Ett med framtid och forntid. Ett med jorden, ett med fosterlandet."

[...] Betänk att när ni tar strid för Färöarna, så kan ni göra det med vissheten om att ni därigenom får evigt liv. Ty den som reser sig för fosterlandet, den blir ett med de gamla kämparna från förr och ett med de generationer som i kommande åldrar skall utkämpa denna goda strid. Fosterlandet är en ande som lever genom släktleden. Om du offerar ditt liv till henne, så lever du vidare i hennes starka hjärta efter det att ditt eget lilla hjärta har slocknat. [...] Det är bara den enskilda människan som både lever och dör, fosterlandet bara lever! Bara den enskilda människan är liten, fosterlandet är allt! Färöarna för evigt!"

Storslaget och kärleksfullt

Stycket ovan, som är avslutningen, var inte unikt för talet i fråga. Talet var mycket långt och av de delar vi har översatt så går i princip allt i samma storslagna och kärleksfulla anda. Färingarna som folk begriper mycket bättre än andra skandinaver och européer att värda sitt förflutna och att värna sin särart. Talet på Olavsvakan var ett kvitto på att vår redan positiva bild av Färöarna och färingarna överträffades av verkligheten.

Den amerikanske poeten William Faulkner yttrade en gång orden: "The past is never dead, it is not

even past" (ungefär: Det förflutna är aldrig dött, det är inte ens förflutet.)

Denna sanning känns särskilt träffande för Färöarna, där forntid och nutid inte är varandras motsatser utan lever i en välfungerande symbios som ständigt utvecklas.

Ett lyckat samhällsbygge

Att färingarna med alla mått mätt har lyckats skapa ett välfungerande samhälle kan knappast bestridas av någon. Landet har kanske världens lägsta brottslighet. Flera färingar vi talat med bedyrar att de aldrig låst vare sig sin bil eller sitt hus och något mord har man inte haft på över 20 år. Den allvarligaste incidenten under årets nationaldagsfirande, där över 20 000 personer träffades och inmundigade kopiösa mängder alkohol under flera dagar, bestod enligt lokalpressen i att några överföriskade äldre herrar bestämde sig för att ta en nattlig roddtur i en båt som inte var deras och därför greps av polis.

Vid sidan av den låga kriminaliteten har Färöarna den kanske högsta nativiteten i västvärlden med 2,6 barn per kvinna, en av världens högsta BNP per capita samt en enorm inre sammanhållning och gemenskap som inte minst visas i uppslutningen kring de gemensamma högtiderna och traditionerna. Den inre solidaritet som vuxit fram under århundraden av ömsesidigt beroende i en karg miljö verkar också ha gjort att man sluppit den typ av uppslitande klassmotsättningar som präglade många andra europeiska länder.

Förutom danskar utgörs landets största invandrargrupp av islänningar och de uppgår endast till ca 0,5 procent av befolkningen. Att invandrare skall assimileras till den färöiska kulturen ses som en självklarhet och av de ytterst få invandrare med utomeuropeisk bakgrund som vi såg på öarna så var det flera som bar färöisk folkdräkt och deltog med liv och lust i festligheterna på nationaldagen.

Så gott som samtliga färingar som vi talade med var ytterst tack-samma för att landet klarat sig från den mångkultur och massinvandring som kommit att prägla deras grannländer. Färingarna är i allmänhet väl medvetna om sin sårbarhet och väl uppdaterade angående samhällsutvecklingen i Skandinavien och resten av världen, och de tycks vara fast beslutna att inte upprepa våra misstag.

Idealsamhället existerar

De av våra motståndare som hävdar att Sverigedemokraternas ideal-samhälle inte existerar och aldrig har existerat, som ser allt i svartvitt och som menar att vi måste välja mellan utveckling och traditioner, gemenskap och individuell frihet, nationell och internationell medvetenhet, rötter eller vingar, borde besöka Färöarna. Om inte annat så för att prova den färöiska snabbmaten med strimlat färskött och traditionell färöisk sås eller för att bevista någon av de många modevisningarna där internationellt erkända designers visar upp sina senaste kreaturer gjorda av traditionella material med inslag av uråldriga färöiska mönster.

Ibland stämmer faktiskt klyschan om att vi har mycket att lära av andra länder.

Den traditionella folkdräkten, med norska generationen och är t ex ett självklart inslag

SNABBFAKTA OM FÄRÖARNA

Flaggan

Den färöiska flaggan antogs så sent som den 25 april 1940.

Storlek

Färöarna har en landareal på 1399 km².

Antal öar

Färöarna består av 18 öar varav 17 är bebodda.

Huvudstad

Huvudstaden heter Torshavn.

Befolkning

Den 1 januari 2008 var befolkningen på Färöarna 48 433.

Religion

Evangelisk-Lutherska kyrkan (80 %), Plymouthbröderna (10 %).

På Färöarna råder det ingen motsättning mellan tradition och modernitet. Foto: Björn Söder

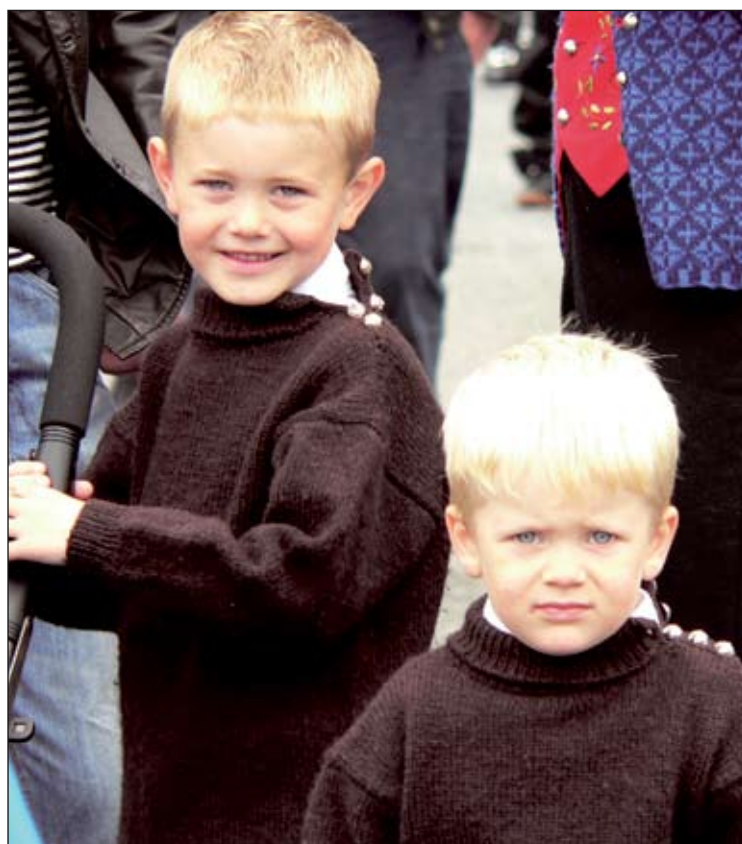
tid är ett

Fröiter, bärs med stolthet även av den unga generationen på färöiska skolfoton. Foto: Björn Söder

I de färöiska byarna leker barnen fortfarande tryggt utanför husen som föräldrarna aldrig behöver låsa. Foto: Björn Söder

Med ett snitt på 2,6 barn per kvinna har Färöarna västvärldens högsta nativitet. Foto: Björn Söder

Självständighet för Färöarna?

Färöarnas Lagting bildades redan under 800-talet och räknas av många som världens äldsta, ännu existerande, parlament. I samband med att landet kristnades på 1000-talet kom Färöarna under norskt herradöme.

När Norge sedermera införlivades under den danska monarkin förflyttades makten över öarna till Köpenhamn. Det danska styret var stundtals hårt och under en lång period var det färöiska språket bannlyst i det offentliga samhället och det var förbjudet att hissa den färöiska flaggan. En starkt bidragande orsak till att det färöiska språket har överlevt och idag har en så stark ställning är att färingarna aldrig övergav den speciella färöiska kvaddansen, med sina tillhörande 70 000 verser av folkvisor, som i vissa fall går tillbaka ända till vikingatiden.

En kombination av en stark färöisk nationalism och en mjukare hållning från den danska centralmakten ledde 1948 till att Färöarna uppnådde ett relativt omfattande självstyre. Många färingar menar dock att detta inte är nog utan vill ha fullständig självständighet med kontroll över samtliga samhällsområden.

Enligt många bedömare är sannolikheten också ganska stor för att de färöiska nationalisternas månghundraåriga dröm om självständighet kommer att bli verklighet. Landet uppfyller alla internationella kriterier som krävs för att få kalla sig en nation. Man gör sig successivt mindre och mindre beroende av ekonomiskt stöd från Danmark och det tycks också finnas goda chanser att det under det färöiska territorialvattnet gömmer sig stora fyndigheter av gas och olja.

Utsikterna för att Norden inom en inte alltför avlägsen framtid kommer att få se en sjätte nationalstat födas är således ljusa.

Här förs fortfarande den nationella stoltheten vidare genom släktleden på ett självklart sätt. Foto: Björn Söder

Ryttare rider i paraden vid inledningen av Ólavsøku. Foto: Björn Söder

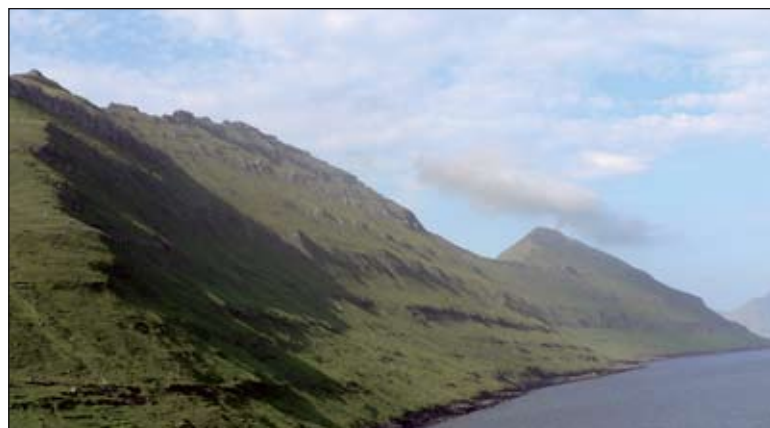
Inför nationaldagsparaden samlas nationen utanför Lagtinget, som är världens äldsta parlament. Foto: Björn Söder

Färöiska kvinnor väntar på att roddtävlingen ska börja. Foto: Linus Bylund

Färöisk student i folkdräkt. Foto: Linus Bylund

Det dramatiska och kontrastrika landskapet har gjort ett djupt avtryck i den färöiska kulturen. Foto: Björn Söder

Nya generationens färingar får möjlighet att växa upp i ett lugnt och tryggt samhälle där man känner stark gemenskap med varandra. Foto: Erik Almqvist

Resan till Färöarna gav de semesterfirande sverigedemokraterna ny kraft och inspiration i kampen för ett bättre Sverige. Foto: Linus Bylund

Politik

Färöarna har varit politiskt anslutet till Danmark sedan 1300-talet, men har en egen regering sedan 1948. Öarna tillhör dock det danska kungadömet. Parlamentet (Lagtinget) är ett av de äldsta i världen.

Näringsliv

Huvudnäringarna är fiske-, skepps- och byggindustri. Även hantverk utgör en stor näring i landet.

Arbetslöshet

Arbetslösheten är endast 3,2 procent (jmf 5,2 procent i Sverige).

Dansk Folkeparti - på arbetstagarnas sida

Jens Leandersson har för SD-Kurirens räkning varit i Köpenhamn och intervjuat Bent Bøgsted, ansvarig för arbetsmarknadspolitiken i Dansk Folkepartis folketingsgrupp.

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Bent Bøgsted berättar att han arbetade som varvsarbetare innan han 2001 valdes in i Folketinget för Dansk Folkeparti. När vi träffas på Bents kontor i Christiansborg, börjar vi med att dels prata svensk politik i allmänhet, dels om livet som förälder, eftersom jag har min ettåriga son med mig. Bent berättar bland annat inledningsvis att han har sju vuxna barn.

Insatta i svensk politik

Alla man pratar med i Dansk Folkeparti är väl insatta i svensk politik, i synnerhet svensk invandringspolitik. Så trots att det är jag som är frågeställare, blir det jag som får besvara en del frågor innan vi går in på hur arbetsmarknadspolitiken ser ut i Danmark.

Bent påpekar att Dansk Folkeparti har ett gott samarbete med arbetsmarknadsministern och övriga i de båda regeringspartierna Venstre och Konservative, och att det finns en samsyn kring arbetslinjen.

Sedan den borgerliga regeringen tillträdde 2001, har den danska arbetsmarknadspolitiken genomgått stora förändringar. Den statliga arbetsförmedlingen har lagts ned och istället har man inrättat jobbcenter i privat regi. Det är numera kommunerna, och inte staten, som har ansvaret för de arbetslösa. Bent förklarar att kritiken som kommit från Socialdemokraterna mestadels grundas på att fackföreningarna fått minskad makt över sina medlemmar.

Flera oberoende fackföreningar, "de gula", har nu bildats, vilket

Dansk Folkeparti tycker är glädjande. En stark fackförening är önskvärd, säger Bent, men den ska vara partipolitiskt oberoende. Fackföreningens uppgift bör vara att arbeta för sina medlemmars bästa oavsett vilka partier som sitter i regeringsställning.

- Tack vare vår politik och "flexicurity" behöver ingen människa stå utanför arbetsmarknaden, eller vara utan vidareutbildning, i mer än två månader. Vi har en trehundra timmarsregel som innebär att allt ekonomiskt bistånd dras in om man inte har arbetat minst 300 timmar de senaste två åren. Denna regel är en del av avtalet från 2005 med namnet "Ny chans för alla", som syftar till att bryta bidragsberoendet hos invandrare och få ut dem på arbetsmarknaden, eller åtminstone få dem att stå till arbetsmarknadens förfogande, berättar Bent.

Den danska modellen

På frågan vad den danska modellen och flexicurity innebär, svarar Bent:

- Den danska arbetsmarknaden är baserad på avtal mellan arbetsgivarnas och arbetstagarnas organisationer. Den regleras med hjälp av kollektivavtal. För att sedan skapa flexibilitet är utbildning och uppgradering av kunskaper viktiga förutsättningar. Ordet flexicurity är ett teleskopord av *flexibility* och *security*. Det karakteriseras av att det är både lätt att anställa och lätt att avskeda. Detta ökar flexibiliteten för arbetsgivare, samtidigt som arbets sökande får hög a-kassa, vilket medför en trygghet som i sin tur bygger på att den arbetslösa vidareutbildar sig. Den danska modellen med flexicurity innebär alltså en aktiv arbetsmarknadspolitik som bygger på flexibilitet.

Bent berättar vidare att lagen om anställningsskydd är avskaffad i Danmark. Istället förhandlar fackföreningarna om hur många som ska avskedas och sedan är det upp till företaget att bestämma vilka perso-

Bent Bøgsted redogör för Dansk Folkepartis syn på arbetsmarknadspolitiska frågor. Foto: SD-K bildarkiv

ner det ska bli. Det är också detta som skapar incitament till livslångt lärande och motverkar att anställda blir fastlåsta på sin arbetsplats.

Äldre och funktionshindrade

Bent berättar att de arbetar aktivt med att förstå de danska arbetsgivarna att anställa äldre, och han menar att de i grund och botten handlar om attitydfrågor:

- Företagen måste inse att det är de äldre som har kunskaperna och erfarenheterna som är viktiga. Det här är en lång process att förändra attityderna hos företagen, men det har börjat ge resultat.

Bent berättar sedan att de introducerat så kallade flexjobb för funktionshindrade:

- Det är istället för att människor blir förtidspensionerade. Flexjobb innebär att den funktionshindrade får anställning ett begränsat antal timmar i veckan. Detta betalar företaget lön för, och sedan täcker staten upp så att det blir en heltidslön. Det har blivit en succé, både för företagen och för den enskilde. För en funktionshindrad innebär det att livet för större betydelse och det blir mer i plånboken jämfört med om man istället skulle vara förtidspensionerad. Problemet vi brottas med är att hitta flexjobb i samma utsträckning som det finns önskemål.

I Danmark har man även infört en så kallad "efterlön". Bent förklarar:

- Efterlönen är en bra sak för arbetare som blivit utslitna. För att få efterlön måste man ha varit medlem

i a-kassan i 25 år och betalat till efterlön lika länge. Beslutet att gå med i efterlönesystemet tar man när man fyllt 35 år. Om man betalat fullt kan man vid 60 års ålder ta ut efterlön motsvarande högst 91 procent av a-kasseersättningen. Om man däremot istället stannar på arbetsmarknaden tills man når folkpensionsåldern får man utbetalt en årspremie på 131 000 kronor skattefritt istället för efterlön.

På de offentliganställdas sida

Efter valet i november 2007, då Dansk Folkeparti nådde nya framgångar med ett resultat på 13,9 procent, talades det om att partiet skulle göra upp med Socialdemokraterna. Bent berättar:

- Dansk Folkeparti ville avsätta fem miljarder till att höja lönerna för sjuksköterskor, pedagoger och andra grupper inom den offentliga sektorn. Det ville Socialdemokraterna också. Det som gjorde att det inte blev någon överenskommelse, var att Socialdemokraterna ville att fackföreningarna skulle bestämma över pengarna medan vi ville öronmärka dem till olika yrkesgrupper. Ett samarbete med Socialdemokraterna blir aldrig på lika villkor, för det krävs att man tycker likadant som dem. Men vi har vår egen politik och vi lyssnar mer till löntagarnas önskemål än till vad fackföreningarna vill.

En restriktiv invandringspolitik

Att Danmark har en med Sverige jämfört mycket restriktiv invandringspolitik, har även kommit att

påverka arbetsmarknadspolitiken i landet.

- Givetvis har det påverkat. Det har blivit svårare att plocka in arbetskraft utanför EU, vilket gjort att lönerna kunnat stiga och antalet personer i arbete kunnat öka. Vår politik har hela tiden syftat till att arbets skygga individer inte ska komma till Danmark. Sedan har den restriktiva invandringspolitiken gjort att betydligt mindre pengar går åt till att försörja invandrare som inte är intresserade av något annat än att komma i åtnjutande av den danska välfärden. Det är ju ohållbart att importera utländsk arbetskraft för att försörja invandrare som inte själva vill bidra till samhällsekonomi, konstaterar Bent, och fortsätter:

- Dansk Folkeparti vill att den danska modellen ska bevaras och att danska arbetare i Danmark skyddas mot lönedumping. Laval-domen i Sverige var det första steget mot ett raserande av den nordiska avtalsmodellen.

Fortsatta framgångar

Vårt trevliga samtal börjar lida mot sitt slut. Jag tackar för mig och beger mig slutligen hemåt.

När jag i skrivande stund sitter och renskriver intervjun, nås jag av nyheten att Dansk Folkeparti fortsätter att gå framåt i opinionen, och i en nyligen genomförd opinionsundersökning går man framåt med 2,2 procentenheter och landar på höga 16,1 procent. Det är inte svårt att förstå varför.

Jens Leandersson och Bent Bøgsted samtalar. Foto: SD-K bildarkiv

STÖD SVERIGEDEMOKRATERNAS VALFOND!

PENGARNA GÅR OAVKORTAT TILL PARTIETS VALRÖRELSER,
BANKGIRO: 5308-3218

Vill ha kommunalt veto mot flyktingmottagning

Fremskrittspartiets invandarpolitiska talesman, Per-Willy Amundsen, vill att kommuner skall kunna lämna in sitt veto mot asylmottagning i kommunen. Vidare menar Amundsen att det är ohållbart att den norska regeringen och UDI (Utlendingsdirektoratet) upprättar asylmottagningar utan kommunernas samtycke.

Det blev nyligen känt att UDI, som en direkt följd av att antalet asylsökande som söker sig till Norge tredubblats, skall upprätta upp emot 20 nya asylmottagningar under hösten.

- Det är tydligt att regeringen önskar att upprätthålla den massiva asylinvandringen, när de nu bygger upp permanent kapacitet för att ta emot 15 000 asylsökare varje år, säger Amundsen till www.frp.no.

Flera kommuner har inte meddelats att det ska upprättas mottagning, de har inte heller någon möjlighet att stoppa mottagandet.

- Det måste vara en förutsättning att kommunerna samtycker i UDI:s önskan om att upprätta asylmottagning i deras närområden. Att husa en flyktingmottagning kräver pengar och resurser, och upplevs ofta som en stor belastning på lokalmiljön, säger Per-Willy Amundsen vidare.

Foto: www.frp.no

Knockout från Fremskrittspartiet

Fremskrittspartiet och dess partiledare Siv Jensen krossar de norska socialdemokraterna Arbeiderpartiet i en ny opinionsundersökning, genomförd av Sentio Research. Fremskrittspartiet är nu Norges största parti, med en uppslutning på 34,1 procent, vilket ska jämföras med Arbeiderpartiet som erhåller 24,2 procent.

Fremskrittspartiet ensamt är nu större än de tre regeringspartierna Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti och Senterpartiet tillsammans, förutsatt att stödet räknas om i mandat i Stortinget.

Foto: www.frp.no

Dansk Folkeparti starkt framåt

Dansk Folkeparti och dess partiledare Pia Kjaersgaard går starkt framåt i en ny opinionsundersökning genomförd av Catinét. Partiet landar på en uppslutning på hela 16,1 procent, vilket är en framgång med 2,2 procentenheter sedan valet i november 2007. Partiet skulle erhålla 29 mandat, jämfört med dagens 25, om det vore val i dag.

Samtidigt fortsätter de danska socialdemokraterna sin kräftgång och erhåller 23,6 procent, vilket är en tillbakagång med 1,9 procentenheter.

Foto: www.danskfolkeparti.dk

Utrikesnotiser

Toppnamn går över till DF

Finn Rudaizky, representant för socialdemokraterna i Köpenhamns rådhus och tidigare ordförande i Mosaisk Trossamfund och för Folkrorelsen mot Nazism, har med omedelbar verkan lämnat sitt parti för att gå med i Dansk Folkeparti.

- Jag upplever mer och mer att Dansk Folkeparti har övertagit det gamla socialdemokratiska partiets roll som det parti, som i realiteten tar till vara på allmänhetens rättigheter bäst. Det är en väsentlig orsak till att jag har gått med i Dansk Folkeparti, kommenterar Finn Rudaizky sitt partibyte i ett pressmeddelande.

Italien antog ny flyktinglag

Den italienska senaten har antagit en ny lag som innebär att utlänningar som sökt asyl i Italien och fått avslag, men fortfarande upprätthåller sig i landet, gör sig skyldiga till illegal invandring.

I och med att illegal invandring genom lagen kriminaliseras, riskerar utlänningar som vistas illegalt i Italien upp till fyra års fängelse. I särskilt oroliga bostadsområden skall polisen kunna få hjälp av militären, och det skall bli betydligt enklare än tidigare att utvisa oönskade invandrare från Italien. Utlänningar vistades i landet skall även kunna erhålla högre straff för lagbrott, jämfört med italienska medborgare.

Ökande EU-motstånd på Irland

Sedan Irlands folkomröstning om Lissabon-avtalet den 12 juni, har motståndet mot EU ökat. Enligt en opinionsundersökning från slutet av juli månad, har försöken att få Irland att än en gång rösta om fördraget stärkt nej-sidan.

Enligt opinionsundersökningen skulle 62 procent av de tillfrågade rösta nej om en ny folkomröstning skulle hållas. Detta resultat skall jämföras med valresultatet i juni på 53 procent. Samtidigt som nej-sidan stärks tappar också ja-sidan anhängare. I valet skilde det sex procentenheter mellan blocken, men har nu ökat till 24 procent.

Konflikträtten en EU-angelägenhet

Europadomstolen har i ett epokgörande avgörande fastslagit att man betraktar arbetsmarknadskonflikter som en EU-angelägenhet. I december 2007 inskränkte man löntagares rätt till kollektiva konfliktåtgärder.

Det finska rederiet Viking Line, registrerat i Storbritannien, ville flagga ut ett av sina fartyg till Estland. Finskt sjöfolk försökte stoppa utflaggningen och varslade om en aktion mot rederiet, som i sin tur anmälde saken till brittisk domstol som förklarade att aktionen var olaglig. Internationella Transportarbetarfederationen, ITF, vände sig då till europadomstolen för att överklaga beslutet. Europadomstolen fastslog att strejk, blockad och lockout faller inom EU-rätten. Vidare fastslogs att finska Sjömansförbundets strejkvarsel utgjorde en olaglig begränsning av Viking Lines etableringsfrihet och att företaget har rätt att använda sig av EU-rätten för att få en arbetskonflikt stoppad.

Officiella Shariadomstolar i England

Islamsk lag har officiellt blivit accepterad i Storbritannien. Shariadomstolar har införts för att avgöra muslimska civilmål.

Tidningen The Sunday Times skriver att Storbritanniens regering i tystnad har sanktionerat makt för att shariadomare skall kunna döma fall alltifrån skilsmässor och tillgångsdispyter till familjevåld. Fem domstolar ges full makt till det juridiska systemet.

Domstolar har satts upp i London, Birmingham, Bradford och Manchester med högkvarter i Nuneaton, Warwickshire. Två till domstolar planeras i Glasgow och Edinburgh.

Upptäckten att muslimska domstolar har fått legal makt i Storbritannien kommer sju månader efter att Rowan Williams, ärkebiskop av Canterbury, sagt att etableringen av sharia i framtiden ses som något oundvikligt.

EU-regler öppnar för prostitution

Den danska polisen ger EU och dess regler skulden för att kvinnor kommer till Danmark som prostituerade.

Eftersom Schengenavtalet ger alla inom EU rätten att fritt resa inom unionens gränser, kan människohandlare från exempelvis Spanien sända runt kvinnor som beviljats uppehållstillstånd inom Schengen, och således tvinga dem till prostitution i vilket EU-land som helst.

Är USA redo för Obama?

Efter bara fyra år i senaten är Barack Obama den minst erfarne presidentkandidaten från något av de båda stora partierna i modern tid. Detta har han sökt motverka genom en god talekonst och en karismatisk personlighet. Många, både i USA och utomlands, tycks i honom se en politisk Messias och så här långt har ledande massmedia varit näst intill helt okritiska till fenomenet Obama. Men vem är han egentligen?

Tommy Hansson

tommy.hansson@bredband.net

Det florerar en mängd mer eller mindre vildvuxna rykten om Barack Hussein Obama, 47-åringen som kan bli USA:s förste svarte president. Den troligen mest bisarra teorin, ihopsnickrad inom fundamentalistiska kristna kretsar, gör gällande att Obama är Anti-Krist. Enligt konspirationsteoretiker med antisemitisk böjelse skulle han vara agent för den israeliska underrättelsetjänsten Mossad, under det att andra hävdar att han är en radikal muslim som beundrar Usama bin Ladin.

Det är emellertid inte nödvändigt att plocka fram de mest absurda teorierna om den demokratiska presidentkandidaten för att inse att han skulle vara mindre lyckad som USA:s 44:e president – verklighetens Barack Obama duger gott.

Stöd från KKK

Om det amerikanska presidentvalet 2008 hade utspelats i Sverige – eller för den delen i nära nog vilket annat land som helst – råder det inga tvivel om att Obama skulle vinna en jordskredsseger mot den republikanske presidentkandidaten John McCain. Det finns också ett antal länder och politiker som uttalat sitt stöd för Obama. En del av detta stöd hade Obama förvisso kunnat vara utan. I samband med Jimmy Carters kontroversiella resa till Gaza i våras klagade en representant för den palestinska terroristorganisationen Hamas att man stöder Obama. I Nordkorea har den regimkontrollerade tidningen Chosun Shinbo deklarerat sitt stöd. Även Folkrepubliken Kina föredrar Barack Obama före John McCain.

Frågan är dock om inte stödet från den extrema vita rasistsektionen Ku Klux Klan är det mest bisarra i sammanhanget. Under primärvalskampanjen uttalade Klanens "Grand Turk" Cletus Monroe sitt stöd för Obama och uppgav även att han genom olika källor pumpat in 250 000 dollar i Obamas kampanjekassa. Motivet för detta ställningstagande var att KKK för allt i världen inte ville se Hillary Clinton som demokratisk presidentkandidat.

Barack Obama talar i tid och otid om behovet av "förändring", "hopp" och "enighet", och han gör det med stor övertygelse och en uppenbar förmåga att övertyga många om att han är mannen att åstadkomma allt detta. Något egentligt politiskt program är det dock svårt att urskilja bakom slagorden och bakom de ofta förekommande positionsförändring-

arna. Om vi vill få ett samlat grepp om Obamas person och politiska utsyn får vi i stället gå till hans bakgrund.

Kommunistisk mentor

Barack Hussein Obama föddes den 4 augusti 1961 på Hawaii och gick länge under tilltalsnamnet Barry. Fadern, Barack Hussein Obama senior, föddes som medlem av Luo-stammen i Kenya 1936. Dennes far, Hussein Nyango Obama, var en välbeställd farmare med ett förflutet inom den brittiska kolonialförvaltningen. Han konverterade till islam i Zanzibar och skaffade sig åtminstone tre fruar.

Barack Obama senior gifte sig 1956 med en flicka från hembyn som hette Kezia. Paret flyttade snart till Nairobi där sonen Roy föddes 1958; Roy är i dag militant muslim. Barack senior var en studiebegåvning och lämnade sin gravida hustru då han fick stipendium för att läsa vid University of Hawaii. Under en kurs i ryska träffade han 17-åriga Stanley Ann (Anna) Dunham, liksom han själv vänsterradikal.

Sedan Anna blivit gravid gifte sig paret i slutet av 1960, då Barack senior fortfarande var gift med Kezia. När Barack junior var två år gammal lämnade fadern familjen för studier vid Harvarduniversitetet. Härifrån återvände han till Kenya och fick ett chefs-ekonomjobb i Jomo Kenyattas regering. Medan han fortfarande var gift med Kezia och Anna ingick han 1964 äktenskap med Ruth. Han blir med tiden alltmer alkoholiserad och omkommer i en alkoholrelaterad bilolycka 1982. Begravningen är muslimsk. Vid sin död har Barack Obama senior sju eller åtta barn med sina tre hustrur och en älskarinna.

1967 gifte Barack Obamas mamma om sig med indonesiern Lolo Soetoro, en hög tjänsteman i den indonesiska armén och muslimsk trosbekännare. Under den tid paret är bosatt i Indonesien 1968-1972 får Barack (Barry) en halvsyster vid namn Maya. Barry går i muslimsk skola. Barack har berättat att hans mamma var en "Kumbaya-liberal" som hade en romantisk syn på Tredje världen. När Anna och Lolo skiljer sig flyttar Barry hem till moderns förmögna föräldrar i Honolulu. Han skrivs in i Punahouskolan som Barack Hussein Obama. Modern dör i äggstockscancer 1995.

På Hawaii kom Obama i kontakt med sin förste politiske mentor, den svarte författaren Marshall Davies

som var medlem i Communist Party USA (CPUSA). 1979 flyttar Obama till Kalifornien och får vid Occidental College nära förbindelser med marxistiska och feministiska kretsar. 1981 skriver han in sig vid Columbia University i New York och studerar statsvetenskap och internationella förbindelser. Han blir mer och mer involverad i vänsterpolitik och flyttar 1985 till Chicago i Illinois. Här får han anställning som radikal samhällsorganisatör för ett projekt i regi av Calumet Community Religious Conference.

Wright, Ayers och Pflieger

Obama tycker dock inte han får tillräckligt stor makt som samhällsorganisatör och skriver därför in

särskilt högt pris för sin terrorverksamhet – Ayers satt häktad några dagar medan Dohrn tillbringade nio månader i fängelse sedan hon vägrat samarbeta med en åtalsjury. Ayers är numera professor i utbildning vid University of Illinois i Chicago och framgångsrik författare. Obama har sökt distansera sig från sin terroristvän men kommer inte ifrån att de båda känt varandra i ungefär 20 år, bött grannar och dessutom suttit i styrelsen för välgörenhetsstiftelsen Woods Fund i Chicago.

När vi är inne på ämnet "skumma bekantskaper" går det inte att undvika Obamas andlige mentor, pastor Jeremiah Wright i Trinity United Church of Christ i Chicago, bekant för en eldfångd predikan där han ut-

brast "God damn America!" (Gud förbanne Amerika) och för att ha anklagat USA:s regering för att ligga bakom 11 september-attentaterna 2001 samt ha spridit AIDS i syfte att döda svarta. Wrights kyrka bekänner sig till den "svarta befrielse-teologi" som grundades av teoretikern James H. Cone i slutet av 1960-talet och är dessutom Israel-fientlig. Enligt professor Cone är traditionell kristendom "den vite mannens teologi". Självklart, anser Cone, var Jesus svart.

Barack Obama lämnade Wrights kyrka när fader Michael Pflieger, en vit romersk-katolsk präst från Chicago, efter inbjudan av pastor Wright, under ett framträdande i Trinity United Church of Christ den 25 maj i år anklagade Hillary Clinton för att vara för "vit överhöghet".

Barack Obama lämnade Wrights kyrka när fader Michael Pflieger, en vit romersk-katolsk präst från Chicago, efter inbjudan av pastor Wright, under ett framträdande i Trinity United Church of Christ den 25 maj i år anklagade Hillary Clinton för att vara för "vit överhöghet".

Socialistiska förslag

Obamas politiska karriär inleddes på allvar då han 1996 invaldes i Illinois delstatssenat för Demokratiska partiet, representerande det vänstervridna Chicago-området Hyde Park. Han fick stark uppbackning av Democratic Socialists of America (DSA), som Obama själv är knuten till. 2000 gjorde Obama sedan ett misslyckat försök att bli invald i Kongressens representanthus innan han 2004 kandiderade för en tom plats i senaten. Som senator har Barack Obama gjort sig känd för att nästan alltid rösta vänster. När National Journal 2007 offentliggjorde en studie över hur USAs kongressledamöter röstade i olika frågor visade det sig att Barack Obama var den mest vänsterinriktade av alla senatorer.

Bland Obamas favoritförslag genom åren märks det som kallas

"comparable worth", en ursprungligen radikalfeministisk idé som går ut på att man i form av en strikt reglerad löneskala skall fastställa vad olika yrken är värde oavsett kön. Ett förverkligande av denna idé skulle givetvis kräva en ofantlig byråkrati. Vidare förespråkar Obama en nationell sjukförsäkring som skall betalas av regering, näringsliv och konsumenter samt sexualundervisning i förskolan. Obama förklarade vidare i ett tal den 16 februari i år att han vill satsa 150 miljarder dollar på en "grön" energiplan. Han har också klargjort att han vill reglera vinsterna för läkemedelsföretag och försäkringsbolag samt för energiföretag. 800 miljarder dollar skall satsas på olika typer av offentliga utgifter. Obama stöder vidare, föga överraskande, homsexuellas rätt att ingå äktenskap och fri abort inklusive "partial birth abortion", där fostret dödas under framfödan.

Flera av ovanstående förslag kan på goda grunder kallas socialistiska. Enkelt uttryckt: Barack Obama är en amerikansk motsvarighet till Olof Palme. Sedan är det en annan sak att Obama av valtaktiska skäl tonat ner sin socialism och lagt sig mer till höger i vissa frågor.

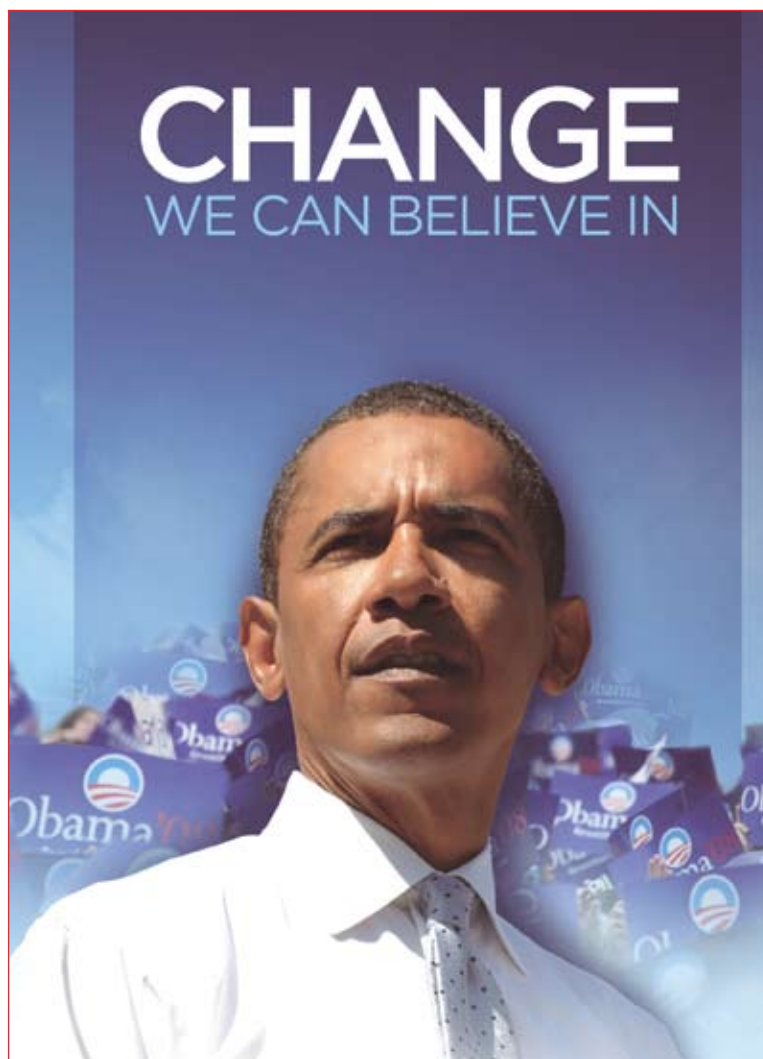
Utrikespolitiken kan falla

När detta skrivs har John McCain hämtat in det mesta av Obamas tidigare överlägsna opinionsstöd. Det mesta tyder därför på att valet den fjärde november blir mycket jämnt. Det som slutligen kan fälla Obama – förutom de många "grodor" som regelmässigt slipper ur hans välsmorda munläder – är hans föga övertygande utrikespolitiska hållning. Ett avgörande problemkomplex i amerikansk politik rör Israel och Mellanöstern. Ingen presidentkandidat vid sunda vätskor, och särskilt inte en demokratisk sådan, kan kosta på sig risken att framställas som Israel-fientlig. Den risken löper emellertid Barack Obama i hög grad.

Obama har till exempel nära förbindelser med Rashid Khalidi som är professor i arabiska studier vid Columbia-universitetet. Khalidi arbetade i slutet av 1970-talet för Wafa, PLO:s officiella nyhetsbyrå. PLO var under dess ledare Yassir Arafat under denna tid djupt involverat i terroristverksamhet. Khalidi väckte 2005 uppseende då han hävdade, att palestinierna enligt internationell lag hade rätt att bekämpa israelisk ockupation med våld. Under sin tid vid University of Chicago var vidare Khalidi med och grundade Arab American Action Network (AAAN) som regelbundet sprider antiisraelisk propaganda. Khalidi stödde aktivt Obama när denne kampanjade för att bli invald i Kongressen 2000. Och när Obama satt med i styrelsen i Woods Fund tillsammans med Bill Ayers tilldelade stiftelsen AAAN totalt 75 000 dollar i anslag.

Ett par av Obamas ledande rådgivare har vidare gjort sig kända för att inte hysa några varmare känslor för Israel. Obamas militära chefsrådgivare tillika vice kampanjledare, general Merrill McPeak, har uppmanat Israel att återlämna Golanhöjderna till Syrien.

■ Artikeln fortsätter på sidan 18

Sverigedemokraterna behövs i Europaparlamentet

Den 7 juni 2009 är det val till Europaparlamentet. Sverige kommer troligtvis att välja in antingen 18 eller 20 parlamentariker för att representera de svenska väljarna, och denna gång är valet alldeles särskilt viktigt. De representanter som väljs in kommer nämligen att vara med att i en högre grad än någonsin förr utforma den fortsatta utvecklingen av unionen.

Johnny Skalin

johnny.skalin@sverigedemokraterna.se

Den europeiska unionen föddes den 7 februari 1992 när Maastrichtfördraget undertecknades i Nederländerna. Det var också genom EU:s uppkomst den verkliga överstatligheten på allvar började ta form, med uppkomsten av euro och införandet av den så kallade pelarstrukturen. I fördraget fastslogs även att subsidiaritetsprincipen skall gälla, något som i en vanlig bemärkelse innebär att samhället skall vara organiserat och uppbyggt genom att makten bygger underifrån och upp, men som allt mer för EU:s del kommit att innebära att beslut flyttas upp till en högre nivå på grund av att de inte anses kunna skötas på en lägre beslutsnivå.

Och att det europeiska samarbetet i rask takt gått ifrån ett föredömligt mellanstatligt samarbete med en öppen och fri marknad till att kontrollera allt mer av våra politiska beslut, regler och förordningar, behövs ingen vidare djupdykning för att inse. Inte mindre än sex av tio ärenden som behandlas på kommunal och regional nivå påverkas idag av EU. Men också en stor del av riksdagsbesluten påverkas av denna jättelika byråkratiskoloss. Därför att det är just vad EU handlar om – effektivitet. Till saken hör bara att ett demokratiskt samhälle inte alla gånger är det mest effektiva, men väl det mest

Det är hög tid att sätta stopp för monsterbygget EU och dess framfart.
Foto: <http://ec.europa.eu/avservices>

rättvisa och mest föredömliga. Det senare verkar dock EU onekligen ha en helt annan uppfattning om.

För efter lite dryga tio års medlemskap märks effekterna av den snabba utvecklingen tydligt. Effekterna syns som sagt bland annat genom att alla de många lagar och regler som genomförs i Sverige till stor del är gemensamma med EU:s regler. Men effekterna märks inte minst även genom förändringarna i arbetssätt och attityder hos dem som jobbar inom den svenska statsförvaltningen – inte minst genom den stora del av arbetstiden som tvingas vigras åt kontakter med Bryssel.

Informella kontakter allt viktigare

Forskning visar även att arbetet i EU i hög grad bygger på informella kontakter, vilket innebär att det tra-

ditionella remissförfarandet – där olika intressegrupper kan delta och presentera sin bild – inte sällan blir nedprioriterat. Sveriges Riksdag kommer därför på grund av den snabba arbetsgången ofta för sent in i processen, då det inte längre finns utrymme att påverka besluten. Och just detta är ju inte minst ett oerhört stort problem då en mängd politiska beslut som rör Sverige och allas vår vardag nu för tiden fattas på europeisk överstatlig nivå – långt ifrån den folkvalda Riksdag vi faktiskt valt att företräda våra åsikter och det sätt vi vill att landet skall styras.

Svåröverskådlig beslutsprocess

Man kan också notera att tjänstemännen inom EU fått en allt högre makt och betydelse i EU:s fortsatta utvecklingsprocess, då de politiska

beredningarna i en hög grad utförs av privata tjänstemän. EU:s beslutsprocesser är vidare mycket svåröverskådliga. En mängd krav ställs på både språkkunskaper och kontaktnät för att få reda på vad som händer, när beslutsprocessen är så snabb som inom den europeiska unionen. Den naturliga följden av detta blir att EU:s gemensamma regelverk snabbt vidareutvecklas, och att detta direkt påverkar vår nationella politik genom allt ifrån jordbrukspolitik till en enhetlig asylpolitik.

Det senare exemplet har Danmark nyligen fått smaka på genom att det danska asylsystemet granskas av Europaparlamentsdelegationen. Genom en EU-dom vill EU nu tvinga Danmark att ändra sina regler för anhöringinvandring. Ett annat exempel på EU:s överhet är det omtalade

Laval-målet, där EU bestämt att EU:s fria rörlighet också av människor står överordnat den så kallade svenska modellen. Rent konkret innebär detta att utländska arbetare kan komma till Sverige och arbeta enligt deras hemlands lönevillkor med lönedumpning som naturlig följd. Men EU vill bland annat också kartlägga EU-medborgarnas internetvanor på ett sätt som vida överstiger FRA:s ambitioner samtidigt som de vill införa internetcensur.

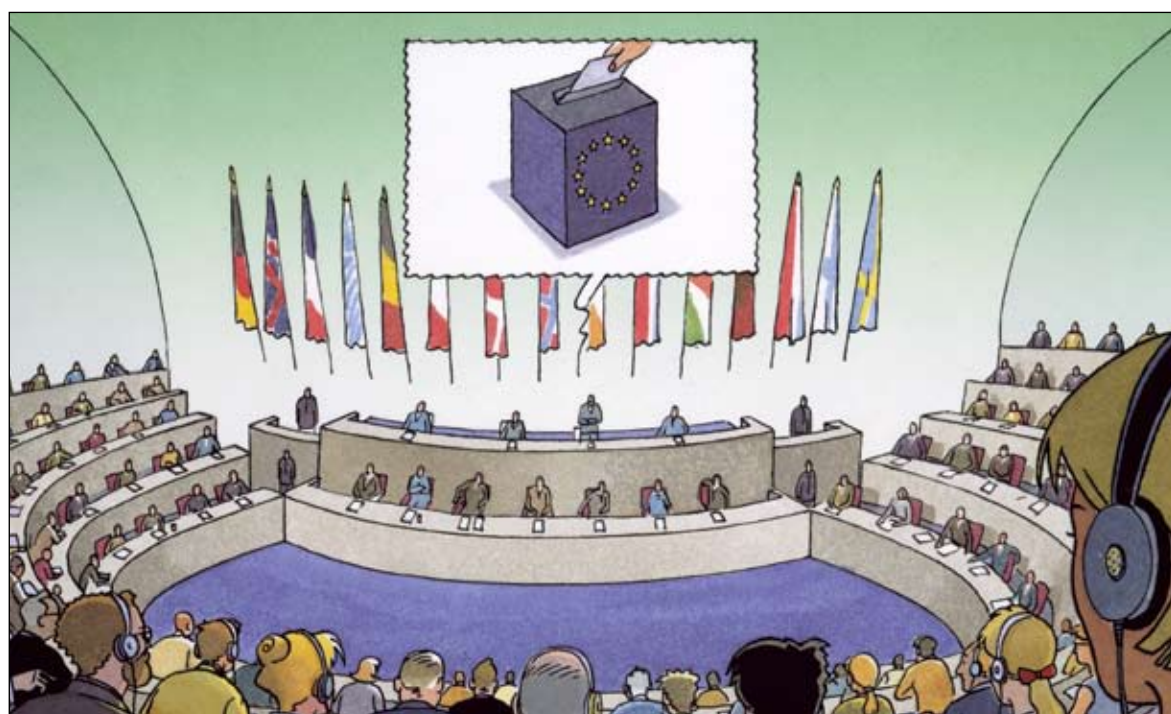
Europeisk superstat

År 1849 sade, enligt EU:s egen internetportal, en man vid namn Victor Hugo följande meningar: "En dag kommer alla nationer i denna världsdel att förenas i en större struktur och bilda en europeisk brödragemenskap, utan att förlora sina särskilda egenskaper eller stolta särart. En dag kommer det inte att finnas några andra slagfält än mötesplatser för idéer. En dag kommer bomber och kulor att ersättas av röster". För EU med dess demokratisyn besannas profetian genom en strävan efter oinskränkt politisk makt, överstatlighet, en "europeisk identitet", ett gemensamt europeiskt försvar, en fastslagen mångkultur och kontroll över medborgarna.

Men profetian besannas också genom en fastslagen EU-flagga, en nationaldag att firas den 9 maj, ett eget motto, en utrikesminister samt en EU-president. För genom EU:s nya grundlag, det så kallade Lisabonfördraget, blir nämligen alla dessa bitar delar av det nya EU. Ett EU som redan nu driver en process för att få det asiatiska landet Turkiet som medlem av unionen, med bland annat Irak som EU:s yttre gräns, och som dessutom även påbörjat en process att "integrera" också Nordafrika i den europeiska unionen.

Det är hög tid att sätta stopp för utvecklingen där makten fortsätter hänskjutas till kontinenten och till politiker som ofta helt saknar kontakt med det svenska samhället!

Ökat stöd för Sverigedemokraterna

Sannolikheten att Sverigedemokraterna tar plats i EU-parlamentet nästa år är stor; så många som 17 procent uppger att de inte är främmande för att rösta på partiet i juni 2009.
Foto: <http://ec.europa.eu/avservices>

- 17% inte främmande att rösta på partiet i EU-val

I en nyligen genomförd undersökning från Sentio Research svarar åtta procent att de kan tänka sig att rösta på Sverigedemokraterna i valet till Europaparlamentet som hålls den 7 juni nästa år. Ytterligare nio procent vill inte utesluta att de lägger sin röst på Sverigedemokraterna, utan svarar "Vet ej /Kanske". Samma undersökning visar att partiets väljare sätter Sveriges självständighet och invandringspolitik högst på dagordningen.

Under veckorna 26 och 27 ställde Sentio Research frågan: "Skulle du kunna tänka dig att rösta på Sverigedemokraterna i valet till Europaparlamentet som hålls i juni nästa år?", till 1 000 personer. Resultatet visar att åtta procent av de svarande kan tänka sig att rösta på Sverigedemokraterna och att ytterligare nio procent svarar "Vet ej/Kanske".

De som svarade att de kunde tänka sig att rösta på Sverigedemokraterna,

har dessutom tillfrågats om betydelsen av en rad olika politiska områden. Sveriges självständighet och invandringspolitik prioriteras högst.

Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson kommenterar undersökningen:

- Denna undersökning visar att Sverigedemokraternas potential i valet till Europaparlamentet ligger i nivå med partiets potential i riksdagsvalet. Valdeltagandet kommer dock att bli mycket viktigt för oss. Kan vi mobilisera våra väljare att rösta i valet kommer vi att ha stora möjligheter att ta oss in i Europaparlamentet.

- Att invandringsfrågan är viktigast för våra väljare kommer knappast som någon överraskning. Glädjande är också det starka stödet för det svenska självbestämmandet samt att för ett svenskt utträde ur EU. Detta kommer att bli viktiga frågor på vår valplattform.

Sverigedemokraternas valplattform för Europaparlamentsvalet 2009 presenterades

Förslagen till huvudpunkter i Sverigedemokraternas valplattform:

1. Sverige ut ur EU
- Ja till samarbete, nej till union
2. Folkomrösta om Lissabonfördraget
3. Värna den svenska avtalsmodellen, nej till lönedumpning
4. Nej till turkiskt EU-medlemskap
5. En ansvarsfull invandringspolitik
6. Nej till en EU-armé
- Sverige fortsatt alliansfritt
7. Stärk gränsskyddet
8. Behåll den svenska kronan
9. Värna inhemsk jakt och inhemskt fiske, skogs- och jordbruk

Nej till turkiskt EU-medlemskap
En annan fråga som skiljer Sverigedemokraterna från övriga partier är synen på ett turkiskt medlemskap. Sverigedemokraterna är det enda svenska parti som säger nej till ett turkiskt medlemskap. På frågan varför Sverigedemokraterna motsätter sig ett turkiskt inträde i EU, svarar Sällström:

- För det första ligger inte Turkiet i Europa, förutom med ynka tre procent. För det andra skiljer sig Turkiets religiösa och kulturella traditioner alltför mycket mot dagens EU. Med Turkiet som medlem går kampen för kvinnans rättigheter flera århundraden bakåt. Den ekonomiska påfrestningen på dagens medlemsstater skulle vara enorm. Sverige betalar redan varje år många miljarder mer än vi får tillbaka. Dessutom måste vi sverigedemokrater sätta ner foten nu. Den fortsatta östutvidgningen samt Medelhavsunionen ställer berättigade och oroande frågor inför framtiden.

Innan valplattformen är klar återstår mycket arbete för partiets Europapolitiska utskott. Man räknar med att kunna presentera ett nytt reviderat förslag inför partistyrelsemötet i november månad för att ha en slutgiltig version klar till partistyrelsens EU-valkonferens i december.

- Nu ska vi först samla in de synpunkter och förslag som inkommit i samband med partistyrelsens septembermöte genom att partistyrelsen och distriktsordförandena ombeds svara på utskottets e-postförfrågan som skickats ut. Det finns redan ett antal föreslagna förbättringar som antagligen kommer att genomföras. Kanske inte så mycket på valplattformens innehåll utan mer när det gäller argumentation och utformning. Vi har dessutom utökat utskottet för att klara av det tunga arbetet med att ta fram och sammanställa all bakgrundsinformation till förslagen, avslutar Sällström.

Partiets Europapolitiska talesman, Sven-Olof Sällström, presenterade vid en presskonferens i Stockholm ett förslag till valplattform inför Europaparlamentsvalet 2009. Foto: Björn Söder

Sverigedemokraternas valplattform för Europaparlamentsvalet den 7 juni 2009 börjar ta form. Under några månader har partiets Europapolitiska utskott, lett av partiets Europapolitiska talesman Sven-Olof Sällström, arbetat med att ta fram ett utkast. I samband med partistyrelsemötet i Stockholm lördagen den 6 september, presenterade Sällström ett arbetsdokument, som är en första version av valplattformen.

Björn Söder

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se

Arbetsdokumentet innehåller de frågeställningar, ställningstaganden och de argument som utskottet anser skall ligga till grund för Sverigedemokraternas valplattform. Utskottet menar att plattformen bör skapas i två olika versioner – en enklare och en mer omfattande version.

- Det beror helt enkelt på att valplattformen i valrörelsen används på en mängd olika sätt. Den mer omfattande versionen lyfter fram alla argument, bakgrundsfakta och så vidare. Kortversionen däremot passar sig bättre där korta, kärnfulla budskap behövs, säger Sven-Olof Sällström.

Utskottet har rankat olika ställningstaganden utifrån hur man bedömer dess betydelse. Den fråga som man anser kommer att vara mest betydelsefull i valet är kravet på ett svenskt utträde ur EU. Den frågan ägs dock inte av Europaparla-

mentet, men Sällström menar att den trots det är den mest betydelsefulla:

- Vi har valt att ta ett helhetsgrepp på Europapolitiken oavsett var de formella besluten fattas. Just frågan om utträde är i sammanhanget det mest betydelsefulla ställningstagandet, och också det mest självklara.

Vill folkomrösta om fördraget

Trots Irlands nej i folkomröstningen om Lissabonfördraget, som är en ny version av det sedan tidigare ratade förslaget om en gemensam EU-grundlag, har EU gjort gällande att man inte accepterar att fördraget har fallit och de flesta väntar sig nu att EU kommer att köra över det irländska folket på ett eller annat sätt. Den svenska riksdagsmajoriteten har redan deklarerat att man inte tänker låta svenska folket få säga sitt i en folkomröstning. Istället väntas den svenska regeringen ratificera fördraget.

Bland andra Uppsala universitet har i sitt remissvar till regeringen riktat kritik mot att inte svenska folket ska få avgöra frågan. Man menar att frågan borde avgöras i en folkomröstning eller att frågan ska avgöras på samma sätt som grundlagsändringar, det vill säga att det ska gå ett riksdagsval mellan två riksdagsbeslut.

- Vi i utskottet har samma åsikt i frågan som Uppsala universitet. Nu väljer man istället att ta beslutet med kvalificerad majoritet vilket fråntar svenska folket dess möjligheter att påverka. Det är verkligen politiskt ohederligt, säger Sällström, och fortsätter:

- Dessutom är Fredrik Reinfeldt och övriga i den europeiska makteliten beredda att strunta i den nuvarande EU-konstitutionen, Nicefördraget. Efter Irlands nej kan inte EU anta den nya grundlagen enligt Nicefördraget. Det struntar man fullständigt i. Kort kan man säga att de svenska EU-förespråkarna är beredda att strunta i två gällande grundlagar, för att genomföra den tredje. Och varför skulle vi ge dem den makten när de så uppenbart missbrukar den?

Lissabonfördraget innebär att mer makt flyttas från Sverige till EU, men också att beslut inom EU:s in-

stitutioner kan tas mot Sveriges vilja. EU:s lagstiftning får också en överordnad ställning mot den svenska. Sverigedemokraterna anser att Sveriges självbestämmande och frihet som självständig, demokratisk nation hotas genom Lissabonfördraget.

- Sverige överger neutralitetspolitiken och alliansfriheten och kommer i framtiden ingå i en gemensam EU-armé. Samtidigt får Sverige inte längre uttala sig i utrikespolitiska frågor utan EU:s godkännande. Detta kommer att innebära att vi på sikt mister vår egen röst i internationella organisationer, bland annat FN, säger Sällström vidare.

En presskonferens om Sverigedemokraternas Europapolitik hölls i anslutning till partistyrelsemötet i Stockholm den 6 september. Foto: Björn Söder

Anna Hagwall om livet som egenföretagare

Arbetsmarknadspolitik består i så mycket mer än löner, arbetstillfällen samt olika lagar och rättigheter. För alla dem som är småföretagare och arbetsgivare består livet av höga höjder och djupa dalar. Den som aldrig har provat på livet som egenföretagare, kan aldrig verkligen förstå villkoren.

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Anna Hagwall, partiets andre vice ordförande, är en av alla dem som är egenföretagare i Sverige. Anna berättar att det är ett dygnetruntjobb att driva ett eget företag. Tillvaron består av ständig problemlösning och navigering mellan många gånger vassa kobbar. Kreativitet, fantasi och stark överlevnadsförmåga är måsten för att klara sig. Anna berättar vidare att hon under sin tid som egenföretagare har lärt sig att förhandla med alla sorters människor - kunder såväl som leverantörer, bankfolk och myndighetspersoner.

- Något som jag snabbt blev medveten om var viktiga ekonomiska sanningar, som att varje företag måste kunna klara sina ekonomiska åtaganden för att överleva. Det låter enkelt och självklart, men många verkar inte ha en aning om det.

- Med tiden lär man sig navigera och anpassa sig till marknadens nyckfullhet, efter konjunkturens svängningar. När allting går bra, då finns inget bättre sätt att jobba på än som egen företagare. Men de hårda ekonomiska villkoren tynger ned tillvaron. Alla regleringar in i minsta

detalj som anställning och uppsägning gör det inte lättare för oss. Redovisning är tidskrävande och kostar mycket pengar.

Vad är det för politiska reformer egenföretagarna behöver mest och bäst anser du?

- Egenföretagaren satsar ofta kapital, tid och engagemang långt utöver vad en anställd gör, men åtnjuter bara en bråkdel av den anställningstrygghet och de lagstadgade rättigheter som arbetstagaren gör. Egna företagare skulle behöva ett bättre trygghetssystem, lägre arbetsgivaravgifter, bort med revisorer och omfattande bokföring, samt större påverkan över vem man anställer och hur länge. Jag har endast ett "småföretagareperspektiv" då jag inte har erfarenhet av företag som sysselsätter många människor.

- I dag är kostnaden för hög när man anställer, och inläsningsmekanismerna är tröga och hindrar flexibilitet på arbetsmarknaden. Den största nackdelen är den nästan obefintliga semestern och bundenheten till affärens öppettider. Har man barn gäller det att organisera vardagen minutiöst för att allt ska fungera. Men med facit i hand och tillbakablickar förskönade av tidens välgörande glömska, är jag ändå glad att jag en gång i tiden vågade ta det steget.

- Jag tycker det är synd att företagarna i allmänhet fortfarande betraktas ganska negativt i dagens Sverige. De egentliga villkoren känner de flesta inte till. Några kända politiker har figurerat som företagare, dock klarade sig ingen av dem. Ingen var heller någon sann entreprenör med genuin affärsidé eller ut hållighet. Jag skulle mer tro på att en

Anna Hagwall, andre vice ordförande i Sverigedemokraterna tillika egenföretagare, håller tal på riksårs mötet i Karlskrona 2007. Foto: Photo2be

företagare blir en lyckad politiker, än att en politiker blir en lyckad företagare.

Men vad behöver egentligen göras?

- Sverige är tyvärr ett land med extremt ogynnsamma villkor för mindre företag. Så länge jag kan minnas har politikerna pratat om att förbättra lagstiftningen och underlätta för mindre företag att expandera. Den borgerliga regeringen har

lovat ändra mycket till det bättre, men efter två år har nästan ingenting hänt. Med tanke på att den höga arbetslösheten inte bara drabbar individens ekonomi, utan också berövar den arbetslöse dess mening, delaktighet och gemenskap med samhället, är det ofattbart varför man inte vidtar åtgärder.

Något du vill hälsa våra medlemmar?

- Jag har i hela mitt liv varit privi-

legierad när det gäller arbete, jag är dessutom tacksam över att ha kunnat förverkliga min dröm. Synd bara att stelbent politik berövar människor möjligheten att känna lycka över sina skapelser och berövar landet deras insatser. Sverige skulle definitivt vinna på en mer tillåtande attityd till företagare. Jag kommer att höja min röst för deras bästa, det kan jag lova.

Sverigedemokrat vann mot Utrikesdepartementet

Kent Ekeroth, Sverigedemokraternas internationella sekreterare, fick på grund av sin politiska hemvist i oktober 2006 lämna sin praktikplats på ambassaden i Israel. Han bestred agerandet och nu har domen kommit. Utrikesdepartementet (UD) gjorde fel och Ekeroth tilldelas ett skadestånd på totalt 30 000 kr.

Det var i september 2006 som Kent Ekeroth antogs som praktikant på ambassaden i Israel. Men när ambassadens ledning fick reda på att han var aktiv sverigedemokrat fick han omedelbart sluta sin praktik.

- Beslutet togs på grund av att han var sverigedemokrat och att han inte hade berättat om det. Sedan säger man efteråt att det beror på andra saker men de var inte heller tillräckliga för att avbryta tjänstgöringen, säger justitsiekancler Göran Lambertz till TT.

Enligt justitsiekancler Lambertz är det tydligt att Ekeroth fick lämna Israel på grund av sin politiska hemvist, vilket är ett brott mot svenska grundlagar.

- Om man gör sig av med arbetstagare som har obekväma åsikter så blir det väldigt osäkert vem som får vara kvar. Det kan inte den enskilde chefen bestämma. Åsiktsfriheten är otroligt grundläggande i vår demokrati och förvaltning, säger Lambertz.

- Jag är givetvis glad att justitsiekanclern fällde UD för deras agerande, men tycker samtidigt att Rydberg och Dierlauer borde få ta konsekvenserna av deras grundlagsbrott. Inte kan det väl vara lämpligt att två personer vid en statlig institution får sitta kvar trots att de uppsåtligt brutit mot svensk grundlag?, frågar sig Kent Ekeroth och fortsätter:

- Det känns även olustigt att det är svenska skattebetalare som ska bekosta ett fel som Rydberg och Dierlauer begått. Rimligen borde de personligen bekosta skadeståndet.

www.ungsvenskarna.se

Svenska seder och bruk

Trots att motsatsen ofta hävdas har vi svenskar ett mycket rikt- och spännande kulturarv att förvalta, vilket inte minst manifesteras i våra traditionella seder och bruk. Dessa är tyvärr på väg att falla i glömska som ett resultat av den snabba urbaniserings- och moderniseringsprocess som vårt land genomgått, men också som ett direkt resultat av en svenskfientlig politik och den beklagliga svenska fallenheten för självförakt.

Genom denna artikelserie hoppas vi dock kunna sprida ljus över såväl utdöda som levande, rikstäckande som lokala, seder och bruk.

Vi uppmanar våra läsare att hjälpa till med att förvalta och återuppliva vårt svenska kulturarv.

Vi tar också tacksamt emot tips och upplysningar kring ämnet.

Del 5: Kräftskivans kulturhistoria

Även om kräftskivan, så som vi känner den, är en av våra yngsta traditioner, så har det svenska kräftätandet en både lång och kunglig historia. Arkeologiska utgrävningar från stenåldersbosättningar har visat att man ätit kräftor nästan lika länge som det funnit människor i Sverige.

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

Under den katolska tiden, efter att Sverige kristnats, var kräftor egentligen förbjuden mat, eftersom det i Mosebok 11:12, står att: "Allt det i vattnet, som inte har fenor och fjäll skall vara en styggelse för er." Precis som i fallet med många andra religiösa påbud tycks det ha varit lite sisådär med efterlevnaden. Klart är i alla fall att man inte helt lyckades ta kål på det svenska kräftsugget.

I och med reformationen luckrades de religiösa matreglerna upp. Gustav Vasa lade upp planerna för Sveriges första kräftodlingar och dessa kom senare att genomföras av hans söner Johan III och Erik XIV.

Förkärleken för kräftor tycks ha levt kvar även hos Gustav Vasas barnbarn, Gustav II Adolf, som år 1623 bjöd på fyllda kräftor när han underhöll sändebud från furstehuset i Mecklenburg. På denna tid serverade man kräftorna varma, i regel kokta i vin, vatten, salt och lite vinäger.

Kräftfisket en viktig näring

Bland allmogen tycks inte kräftätandet ha varit lika utbrett som bland de högre stånden, vilket troligen kan härledas till förvaringssvårigheterna och kräftornas relativt låga näringsinnehåll. Trots detta var kräftfisket ändå en viktig näring i vissa regioner. Både Tvista härad (Jönköpings län) och Tjust härad (Kalmar län) hade därför en kräfta i sitt sigill på 1700- respektive 1600-talet. I en gammal svensk folkgåta heter det: "Vem går

Även om kräftätandet har en lång tradition här i Sverige, uppstod kräftskivan så som vi känner den först i slutet av 1800-talet. Här skildrat på ett frimärke från 2008.

svart i badet och kommer röd därur?"

Kräftskivan uppstår

Kräftskivan så som vi känner den uppstod i samband med att staten år 1878, i syfte att skydda kräftstammen, stiftade de första lagarna som förbjöd kräftfiske innan augusti månad. Plötsligt hade vi fått en premiär, ett datum som berörde alla som ville äta kräftor och som naturligtvis måste firas. Den blomstrande nationalromantiken med sin längtan tillbaka till naturen, bidrog också till kräftskivans genombrott. Det är också nu som seden med att äta kalla

kräftor som kokats med kronidill slår igenom på riktigt bred front.

Idén om att just dill torde passa utmärkt till kräftor hade dock fört fram redan år 1761, i en kokbok, skriven av kokken Johan Winberg. Trots att dillen inte är en inhemsk växt är det i princip bara de nordiska länderna, som i dag använder den i kryddköket. I den gamla svenska delen av Estland har nässlor varit lika viktiga till kräftorna som dillen, vilket skulle kunna vara en rest från en äldre utdöd tradition från det svenska fastlandet, men om detta kan man endast spekulera.

Förutom kräftorna och dillen, så

är ju även snapsen, pappersfigurerna och de lustiga hattarna nödvändiga inslag på varje kräftskiva med självaktning.

Brännvin och lustiga hattar

Brännvinet kom till Sverige på 1400-talet och användes först vid framställningen av krut. Det dröjde dock inte länge innan våra förfäder insåg att det var krut även i själva brännvinet och hittade andra användningsområden för det. Snapsen är en typiskt nordiskt företeelse och är allmän i brännvinsbältet över Ryssland, Finland, Sverige och Norge. Munken Peder Måns-

son, anses vara den förste som kom på idén med att blanda kräftor och brännvin, då han redan år 1522, i sin bok "Bondakonst", angav att kräftor kokta, stötta och upplösta i alkohol var bra mot akut feber.

De lustiga hattarna som används vid dagens kräftskivor tros vara en folklig parodi på de huvudbonader, som användes inom de högre ståndens olika ordenssällskap på 1700-talet. De färggladda pappersfigurerna, som ofta illustreras med en glad mångubbe, är helt enkelt en rest från de papperslyktor man använde vid kräftskivorna innan elektriciteten gjorde sitt intåg.

I samband med folkomröstningen angående förbud mot rusdrycker 1922, blev kräftskivan politiskt sprängstoff, då Nej-sidan kampanjade med Albert Engströms numera berömda, affisch, där det hävdades att "Kräftor kräva dessa drycker".

Kräftskivans speciella plats

Kräftskivans speciella plats i det svenska folkets hjärtan har naturligtvis gjort att den också letat sig in i den svenska diktningen. Nedanstående rader av Erik Axel Karlfeldt, ur dikten "Dryckesåret", får tjäna som en värdig avslutning på denna exposé över kräftskivans svenska kulturhistoria:

*"Det dukas i lövsalens
högvälvda rum,
och lyktorna lysa
och kvällen är ljum.
Det susar i dillåkerns
mäktiga kronor,
och kräftfaten rågas
med romstinna honor."*

Källa: Merparten av ovanstående uppgifter är hämtade ur boken, "Kräftor i natur, bur och kultur – våra svenska kräftor från sjö till kök, från dåtid till nutid", av författarna E. Degerman & B. Tengelin, som varmt rekommenderas för vidare fördjupning i ämnet.

■ Fortsättning från sidan 14

Han har även anklagat judiska och evangelikalare väljare för att äventyra USA:s säkerhetspolitiska intressen till förmån för sitt eget stöd till Israel.

Naiv utrikespolitisk syn

Barack Obama har, utan att man behöver överdriva, en naiv syn på utrikespolitik. Hans grundläggande inställning har varit att han velat

hjälpa hungrande och fattiga människor i Afrika och övriga Tredje världen. Men denna i och för sig behjärtansvärda inställning räcker inte långt när man är högste ansvarig för USA:s utrikespolitik och överbefälhavare för dess krigsmakt.

I en debatt i Demokratiska partiet 2007 svarade Obama, som för övrigt aldrig gjort någon militärtjänstgöring, enligt följande på frågan om han som president kunde tänka sig att träffa ledarna för de USA-fientliga staterna Iran, Syrien, Venezuela,

Kuba och Nordkorea utan förhandsvillkor: "Det kan jag. När du säger förhandsvillkor säger du i verkligheten, Jag tänker inte tala med er förän ni går med på att göra exakt vad jag vill att ni skall göra. Nåväl, det är inte så förhandlingar går till."

Den viktigaste frågan inför presidentvalet i höst är inte om USA är redo för en svart president eller inte. Det är om USA är redo för en oerfarna socialistisk president.

(S)AHLIN TÄNKER TILL:

"Om två lika meriterade personer söker jobb på en arbetsplats med få invandrare ska den som heter Mohammed få jobbet."

Mona Sahlin, GP 22 oktober 2000

ROBBANS BETRAKTELSE

Samarbete med SD? Göran Hagglund ger dig svaren

"Jag tycker alla riksdagspartier skall avstå att samarbeta med Sverigedemokraterna"

KD: 4,5 %
SD: 3,5 %

"Sådana frågor är tämligen ointressanta och oviktiga i sammanhanget"

SD: 5,5 %
KD: 3,7 %

Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

"Heltäckt är helrätt."

(Aftonbladet, 2008-06-04)

Den förment feministiska tidningen Aftonbladet gör på sin modesida reklam för "Burkinin" - den nya heltäckande baddräkten för muslimska kvinnor. När svenska vänsterfeminister gör gemensam sak med talibanerna är slutresultatet givet - Helfel!

*

"Moderaternas argument för arbetskraftsinvandring har inte varit främst samhällsekonomiska."

(Migrationsminister, Tobias Billström, www.realtid.se, 2008-04-09)

Nä, just det Tobias! Huruvida arbetskraftsinvandringen är samhällsekonomiskt rationell är ju givetvis sekundärt. Det viktigaste är ju att vi fullbordar omvandlingen av Sverige till ett mångkulturellt samhälle och berikar de hopplösa svenskarna. Eller hur?

*

"Det finns ingen anledning att bjuda hit människor som inte är demokratiskt valda."

(Kulturnämndsledamoten, Göran Andersson (s), Sydsvenska Dagbladet, 2008-08-30)

Socialdemokraten, Göran Andersson, förklarar varför vänsterkartellen i Malmös kulturnämnd röstade ned ett borgerligt förslag om att bjuda in Karl XVI Gustav till hundraårsjubileet av det historiska trekungamötet 1914. Som kuriositet kan nämnas att Göran Andersson inte heller är vald av folket utan endast utsedd av sitt parti och att socialdemokraterna nyligen lagt ut 2,5 miljarder skatte kronor på att bjuda in representanter för den internationella extremvännern till det så kallade European social forum, som hålls i slutet av september. Anarkisterna har redan tackat för vänligheten genom att utlova kravaller och en ockupation av stadshuset, men socialdemokraterna kan ju alltid trösta sig med att de åtminstone inte är kungliga. Dessutom är de ju maskerade, och heltäckt är ju som bekant helrätt enligt landets största socialdemokratiska tidning...

"De får utlopp för sin leklusta."

(Närpolischefen i Rosengård, Börje Aronsson, Aftonbladet, 2008-05-09)

Så här tuttenuttigt kan det alltså låta när man i det politiskt korrekta Sverige skall beskriva de invandrade gangstergäng, som varje år eldar upp skattefinansierad egendom för tiotals miljoner kronor och försöker stena de brandmän som kommer dit för att släcka bränderna. Läger man ihop detta med de "busungar" som besköt polisstationen i Ronna med automatvapen, så får man ju rena rama sörgårdsidyllen. Nu väntar vi bara på beskrivningen av Usama bin Laden som en "temperamentsfull liten illbatting".

*

"Vissa av de krav som gäller i dag vid antagningen till polisutbildningen kan emellertid slopas. Hit hör de nuvarande kraven på svenskt medborgarskap, de fysiska kraven (styrka, kondition och simning), de personliga egenskaperna (lämpligheten för polisyrket) och svenskprovet. Genom att ta bort dessa krav bör skapas större förutsättningar att rekrytera kvinnor och personer med utländsk bakgrund."

(Framtidens polisutbildning, SOU 2008:39, sid. 15-16)

Om vi lägger ihop ovanstående förslag med övriga to-kigheter som lagts fram i debatten, så får vi en ganska tydlig bild av hur den framtida polisen kommer att se ut. En svag, överviktig kvinna med Saudiarabiskt medborgarskap, som inte kan tala svenska, är analfabet, rädd för vatten, saknar social kompetens, lider av tourettes syndrom, bär heltäckande slöja med ett nät för ögonen och en babyrosa, ej hotfull uniform, och åker runt i en babyblå polisbil som det står "Aina" på (förortsslang för snut som Stockholmspolisen sför en tid sedan skrev på en av sina bilar för att få en "ungdomligare" profil) och hotar "busungarna" med "dialog" med socialtjänsten om de inte slutar med sin "leklusta". Bäva mände den organiserade brottsligheten...

Den Förbannade sverigedemokraten

Linus Bylund är en trebarnsfar i sina bästa år som försörjer sig som kontorsrått och som nästan alltid har ett leende på läpparna. Han bor med sin familj i Stockholm och är på fritiden aktiv i Sverigedemokraterna.

Linus kom en dag att tänka på hur många arga e-post han skickar, företrädesvis till journalister, bara för att inte spricka av ilska - allt till ingen nytta. Därför startade han en blogg med namnet *Den förbannade sverigedemokraten*. Bloggen genomsyras av en lätt ilsken attityd. Ömsom med glimten i ögat, ömsom på blodigt allvar.

skam över det ociviliserade Sverige!

"Graden av civilisation hos ett samhälle kan bedömas genom att beskåda dess fängelser" (Fjodor Dostojevskij 1862)

För hundra år sedan föddes ett gossebarn i ett litet torp någonstans i Sverige. Han växte upp under tämligen svåra förhållanden. Han hade många syskon och hans mor och far fick slita för att få mat på bordet och redan som liten fick han hjälpa till med arbetet, hemma och på åkern. Han gick i skolan emellanåt, men inte när hans hjälp behövdes där hemma. Han fick tidigt lära sig att man ska göra rätt för sig om man kan.

Ären gick och pojken blev en ung man. Den unge mannen förstod att han inte längre kunde bo kvar i föräldrahemmet och när han var sjutton år åkte han till Stockholm för att söka arbete. Där hittade han snabbt jobb som springpojke på ett av stadens många varv. Det var ett tufft jobb och lönen var usel, men han gjorde rätt för sig och han hade råd med tak över huvudet och mat på bordet. Han hade till och med möjlighet att lägga undan en slant då och då.

Efter några slitsamma år sa den unge mannen upp sig från sitt arbete på varvet och skrev in sig på en folkhögskola där han läste in allt det han missat i grundskolan och lite till. Han levde på extraknäck och på de pengar han lyckats spara då han arbetade. När han var klar med studierna fick han arbete som tjänsteman på en ingenjörsfirma i staden.

Han träffade så en flicka som han blev förälskad i, och hon i honom. Det slutade som det så ofta gör och snart hade de gift sig och skaffat två små barn. Nu levde mannen ett anständigt liv, med ett respektabelt arbete och en lön som familjen kunde leva på. De var på intet vis förmögna, men de klarade sig gott och väl.

Finska vinterkriget bröt ut. Mannen kände starka sympatier med Finland och förstod att det även handlade om Sveriges frihet. Han tog värning i Svenska Frivilligkåren och blev med kort varsel skickad till norra Finland. Efter nästan två månaders svåra umbäranden i sträng köld avtäckades Svenska Frivilligkåren av Gustav Mannerheim, marskalk av Finland, och mannen kunde åka hem till sin familj.

Efter krigsslutet fick mannen och kvinnan två barn till. Ekonomin i landet blev allt bättre och mannen blev sedermera avdelningschef på firman. Familjen skaffade sig ett litet sommarställe ute i skärgården där barnen kunde leka om somrarna.

Ären gick och livet rullade på i gamla hjulspår och den förut så unge mannen blev både farfar och morfar och till slut också pensionär. Och det var först då han märkte att det land som tillsammans med många andra hade byggt upp inte längre hade plats för honom och hans fru. Hans egen pension var förvisso ganska god, men hans fru, som tagit hand om barnen större delen av tiden, fick knappt någonting alls. Dessutom kändes det som om det nya Sverige hade en helt annan syn på äldre än vad hans generation haft. Det tycktes honom som han sågs som en belastning, en uttjänt produkt utan värde.

När mannen blev i behov av mer omsorg än vad hans fru och hemhjälpn klarade av, så fick han flytta till ett äldreboende. Tyvärr fick inte hans fru flytta med, det fanns inte plats för henne eftersom hon var för frisk. Nu ligger han där hela dagarna i sin säng. Ibland kommer det in någon och vänder på honom så att liggsåren inte ska bli värre. Ibland har den som matar honom lite tid att prata, men han förstår inte vad de säger och svenskar har inte rätt till tolk inom vården.

Men det spelar inte så stor roll, han håller sig någorlunda nöjd ändå. Han får en massa mediciner mot ensamhet varje dag, så livet är egentligen bara en jämntjock dimma. Vissa mediciner han får är egentligen till för psykiskt sjuka, men de fungerar tydligen bra som alternativ till mänsklig kontakt även för den som bara är gammal.

Mannen i sängen har byggt Sverige. Mannen i sängen har riskerat sitt liv för vår frihet. Mannen i sängen är en hjälte. Det är den djupaste skam att ett land med ett av världens högsta skattetryck inte kan ta hand om sina gamla på ett värdigt sätt.

"Graden av civilisation hos ett samhälle kan bedömas genom att beskåda hur det tar hand om sina gamla" (Linus Bylund 2008)

Den vinnande blåsippan!

Med detta vackra fotografi på en blåsippa tog Trond Wilhelmsen från Torsby hem priset i fototävlingen. Vi vill tacka alla som deltog i tävlingen och för de många fina bidrag som vi fick in.

HALLÅ DÄR RUNE KRIG! LEDAMOT FÖR SVERIGEDEMOKRATERNA I MOTALA

Rune Krig invaldes 2002 i Motala fullmäktige på personröster för SPI. I valet 2006 blev han i stället invald för Sverigedemokraterna, detta sedan en väljare skrivit hans namn på en blank Sd-valsedel. En gång var Rune Krig med och startade SPI, men i dag är han en färgstark Sd-politiker och känd insändarskribent i Motala & Vadstena Tidning. Han har en bakgrund inom militären på I3 i Örebro och inom vården som undersköterska.

Hur skulle du beskriva dig själv som politiker?

- Det är livserfarenheter från mitt yrke som gjort att jag gått med i Sverigedemokraterna. I kommunfullmäktige har vi en vågmästarroll, vilket är spännande. Steget från SPI till Sverigedemokraterna är inte långt rent

politiskt, då både partierna värnar om pensionärerna. Men Sverigedemokraterna har ett bredare program. Personligen är det äldre- och välfärdsfrågor som berör mig mest, även om skol- och naturfrågor också ligger mig varmt om hjärtat. En fråga som jag tagit upp är det att äldre serveras mat som är flera dagar gammal. Det är under all kritik!

Pensionärsfrågor verkar ligga dig varmt om hjärtat.

- Ja, eftersom det sker ständiga nedskärningar, försämringar av aktiviteter och samkväm, så är det självklart att jag engagerar mig i äldre- och pensionärsfrågor. Eftersom jag själv är 71 år gammal så berör det mig personligen hur min framtid ser ut som gammal. Har man jobbat och gjort rätt för sig i hela sitt liv, så ska man också få den hjälp man behöver utan att man blir skinnad inpå bara kroppen.

Har ditt engagemang i Sverigedemokraterna påverkat din omgivning?

- Ja, det måste jag säga, för vi har fått många sympatisörer, nya bekanta. Framtiden ser alltså ljus ut för partiet och jag tror att vi kommer att få enormt med röster här. Alla man träffar säger att man håller på oss och att man ska rösta på Sverigedemokraterna i nästa val. Det är bara att hoppas att man har hälsan i behåll och att man lever så man kan få vara med när vi gör succé i valet år 2010.

Tre frågor till tre sverigedemokrater:

1. Favoritmusik
2. Senast lästa bok
3. Hobby vid sidan av politiken

Marianne Aguggiaro,
Botkyrka

1. Lyssnar gärna på Benny Anderssons Orkester
2. The families who made Rome (Anthony Majanlahti)
3. Arbetar gärna i trädgården

Borislav Trivunovic,
Botkyrka

1. Klassisk musik
2. Onda Andar av Fjodor Dostojevskij
3. Vid sidan av politik tycker jag om att promenera samt att umgås med vänner

Janet Berg, Forsbacka

1. Fransmannen Manu Chao med orkester
2. Nordens flora nr 4 av Lindman
3. Djur och natur

Partinyheter

Sd framåt i opinionen

Sverigedemokraterna går fortsatt framåt i väljaropinionen. I tre SIFO-undersökningar i följd når partiet över fyraprocentspärren till riksdagen. I de två senaste, från augusti och september, erhåller partiet hela 4,4 procent av rösterna.

En ny rekordnivå nåddes dock i en undersökning från Sentio Research under juli månad, då Sverigedemokraterna erhöll rekordhöga 5,5 procent, vilket motsvarar 295 088 röster och 21 mandat i riksdagen om det vore val i dag.

Sd ett stabilt riksdagsparti

Malcolm Svensson, från tidningen Affärsvärlden, menar att Sverigedemokraternas stöd är väsentligt högre än vad mätningarna visar, och hänvisar till forskning av den amerikanske ekonomiprofessorn Steven D. Levitt.

I boken Freakonomics, förklarar Steven D. Levitt hur "skämmighetsfaktorn" skapar stora skillnader mellan resultatet i opinionsmätningarna och det faktiska valresultatet. Folk svarar hellre att de röstar på ett riksdagsparti än att de röstar på Sverigedemokraterna.

Överfört till Sverige innebär det att Sverigedemokraterna har ett stöd strax över fem procent om det vore val i dag. Det skulle betyda en bra bit över riksdagsspärren och potentiellt större än flera av dagens riksdagspartier. Malcolm Svensson menar också att konjunkturutvecklingen med lågkonjunktur fram till valet 2010 kan bidra till att Sverigedemokraterna växer ytterligare. Enligt Svensson tyder därför allt på att partiet tar plats i riksdagen.

Värningskampanj i Gävleborg

Sverigedemokraterna Gävleborg drog den 13 september igång sin värningskampanj. Målet är att etablera partiet i alla Gävleborgs kommuner. Tidigare har kampanjer i Ljusdal och Hudiksvall lett till att Sverigedemokraterna etablerats lokalt.

För dagen var Ockelbo i fokus för kampanjen. Ett nytryckt kampanjmaterial delades ut till hushållen samt direkt i handen på Ockelboinvånarna. Under dagen fick Sd:s representanter tillfälle att diskutera politik med ordsbor. Bensinpriset, tillgänglighet till bensinstationer och infrastruktur var frågor som intresserade många.

Terapiahundar i Sölvesborg?

Efter en motion från Sverigedemokraterna vill nu omsorgsnämnden i Sölvesborg utreda om de kan använda terapiahundar inom äldreomsorgen.

Forskning visar att djur inom omsorgen kan bidra till att livskvaliteten för de äldre höjs, att depressionerna minskar och att kolesterolvärden och blodtryck sjunker. Omsorgsnämnden tycker alltså att förslaget är bra och vill nu få ett utredningsuppdrag från kommunfullmäktige.